

7683

ఆంధ్ర సృష్ట ము

స ద్విత్త మా స ప త్రిక

1900-1901

విడిది నేరికటరావు

AN ILLUSTRATED MONTHLY
TELEGRAPH MAGAZINE PUBLISHED

To Depict Andhra Genius

మ నా రా కృ ము

విజయవాడ

1900-1901 గాన గ్రంథము • దేశంబుదెలుగేన

నామంబులు • నామంబులు

నామంబులు • నామంబులు

నామంబులు • నామంబులు

విజయవాడ

రాజమహేంద్ర వరము

సంపుటము

సంపుటము

౧౦

కృషి పలుకుడు

[కోటగిరి పీఠజనవయ్యగారు]

గీ. నిర్భయ భావాలకమున పున్న ములపంట
నీలరేణు దున్నగఁ జెల్లిరి బదిలఁబరచి
కాడి వెనుకఁ గొని యెడలఁ గట్టి మల్లు
కట్టి బుజమున నిడి యేరుఁ గాపుకట్టి.

గీ. కల్పకుడికాంబుగర్భ సంపాతిశేరి
గాంచి కోటేరువేసి పద్మములఁ జాటి
ఎద్దుల మరల్చి నేవేగ యింటిచారి
వచ్చుచుండును మన కృషినిలఁడు పురికి.

గీ. కంటకధూమి వాగలిచేరఁ బెకలింది
గొరిగుంటకచేర గుడురఁబరచి
తరుణితగాంచి చిత్తకమల వాటింది
ప్రేపాటులను గొంత వరపఁజేయ
పచ్చని నునుపట్టుపొన్ననఁ బరగి భూ
కలయెంబు నిండె సంపదలునిండ
సస్యవృద్ధిఁ జేయ జాలినకాపు పి
ల్లదిగొ వడిసెలఁబట్టి యలన చిన్ని

గీ. మంచెనైకక్క పట్టు మరలవోలి
గొంతుసింహుక వరసె దానంతయేరి

వెండవాడల కలియక మండుచుండె
వేగిరియేనిఁ బొలముల పీఠజనం.

చ. మృదువృద్ధులగుంబునోడ మది
కింపగు క్రావ్యపుకాటఁ బాడువా
సుదతి మనోద్ధమైన మన
మందిగఁబట్టి విషాద భార గ
ద్దనదుతిఁ గంతమెత్తి తమ
కంబున భారతనూతఁగూర్చి యొ
పొగలమ గీర్తి కేవలము
పోయిన పూర్వ స్వరాల్య కాంతికో

ఉ. భారతమాత నీత్రకృతి
భావము దుష్టిరిజూచి యెద్దెవో
పీడుడు గాంధీపుస్త్రుడిచె
విశ్వమయంబును భక్తతోడ నీ
భారమాదీర్చ రాట్నమునఁ
బట్టుక నూలు నడంతుమండె నం
చారసజీవుకల్లి ప్రణ
యంబునఁ బట్టుక పొటఁ బాడెనున.

అర్జునమృలాహ! భాషాపక్ష పాకులారా!

కడపనుండలమున బద్వేలుకాలాకాలా నా
క గ్రామమున చాళా కాటిమామల పుస్తకము
లకించెను. అందుఁ గొన్ని గ్రంథములు కలవు. అవి
యన్నియును జాండ్రుల కుపయోగము కలువైనవియే యె
ని చెప్పక తప్పదు.

గీ. పావులూరి మల్లవామాత్య విరచితంబున
కే. కృషిపలుకుడు, నీవికీ వాచాంకరము గణితకాస్త్ర
మనియున్నది. ఈ వాచాంకరమునో దిగినదియున్నది.

౨. విఘ్నేశ్వరదండకము. గెండు పుటలు
మాత్రమే యున్నది. ఈమండలములందుఁగల బడి
లలోఁ బ్రాచీనకాలము పఠించు నలవాటు గలవె
కాని కొత్తదికాదు.

౩. గంగదండకము. సంస్కృత విరచితమున
వర్ణించె విరచితంబున నట్టి భాషీయదండకమునొ
ది. ఇది కర్నూలుమండలమునఁగల ఉయ్యాలపాడి ల
ను గ్రామవాసి యగు వాచాంకరవామాత్య విర
చము. ప్రాచీనమున చెప్పవచ్చును. నీవిఘ్నేశ్వరము.

౪. కొన్ని చాటుపద్యములు.

గ. బద్ధపీఠము.

౬. బాల్యవాసు వక్కణలు.

ఇత్యాదుల సమయములకుల ప్రస్తుతము
మాన్యులను బాటలుచూయు వక్కణలను అర్చనలోక
మునకుఁ బరిచయము చేయవలయుననుచు బనింది
నందువఁ గ్రమముగ వ్రాయుచున్నాను. ఇందులకు

జన్మములఁ దెలిపించి చూపుచు ప్రాశస్త్యవీధిఁ జేసిరి
నందరింతురు గాక. గ్రంథానువాదమున నేవ్రావన
నున్నాఁడఁ గాని యందరిని నెఱుఁపకు సామా
నంబులేదు.

కవి
మాన్యులకుఁ పరిపక్తు
25-1-25

పరిశ్రమనాన సేనకుఁడు.
కావ్యసృష్టి, కవిభూషణ,
జనమంచి వేంకటసుబ్రహ్మణ్యశర్మగారు
కర్త

జాబులు వ్రాయు వక్కణలు

[జనమంచి వేంకటసుబ్రహ్మణ్యశర్మగారు]

బలిజవారి వక్కణ

స్వప్తి సమస్త శ్రుతివన జనవివర విప్రుల
విజ్ఞాన వీర వీరావళి వీరసర్వంగ, వీరగయజ్ఞ, వీర
కీర్తి, వీరలక్ష్మీ నివాసంబైత. మూడుమూర్తులకును
మూలమూర్తియన, గౌరీశ్వరదేవర కృపాకటాక్ష
వీక్షణాలంకారులును, వీరభక్తప్రతిపాలకులును, పం
చాక్షరీతి విస్తీర్ణ భూమండలంబున, వీరకావన
గుణగణాలంకారులును, వీర బలిజ సమస్త ప్రతిపాల
కులును, రాజరాజోన్నతులును, నామకళింబులు
లును, పౌరుష ద్రవ్య సంపద్యకాల వర్తమాన విశే
షంబు లెఱుంగవారలును, కార్యసిద్ధియను పంచాం
గంబు గెలిచు వారలును, బ్రహ్మమజ్ఞ దేవమజ్ఞ
మంత్రమజ్ఞ భక్తిశయజ్ఞ మనమ్యయజ్ఞ పంచమహా
యజ్ఞంబుల నడిపించువారలును, నానీవాకాశము
కర్మంబులందును, కుద్దిగల వారలును, మిత్రభేదము
వైరాధిభేదము, లబ్ధివాశన అనందప్రేక్షకారం
బులవియెను పంచతర్కింబు లెఱుంగవచ్చిన వార
లును, పారిపరబ్రహ్మను శ్రీమూర్తి శరణాంబోజ
సేవకారులును, శ్రీవాణీశిరివాణి శక్తిశ్రీయ వరప్రసా
దకులును, కడపటి వేగవతి గోదావరీవర్మదాసింధు
కావరీవర్మ కటికుంభరామమర్మమూర్తీశ్వరీ మా

స్థాన సేవకులును, నానావస్తు పంగ్రహణ నిపుం
కులు, కవివిద్యాంబు పౌరాణికేతిహాస నిటపరిహాస
గాముకాచి పరిహాసకులును, సామదానభేదపదంబు
యనాదు సమధుకాలును, మామోసాయేంద్రజాలను
పేర్కొడజాల సప్తోహముభుగంధకులును, చావచ్చని
దాగ్ధాపవీనులును, పరసనాహిన్య పశ్యభాషాపారిశ్రే
యకులును, సాహసవిక్రమానుకులును, రథారంగవిజయ
స్తోమాలును, కోయవి మూర్ఖుల కోరిమాడువాడును,
పాపబలభీములును, శరణాగతవ్రహ్మపంకయును, శర
ణార్థిగాయవారలును, ఆర్థకులుంటే వెతుక వేసికొని
సచ్చేవారలును, సమయదోహగండరులును, సమయ
వేశ్యాభుజంకులును, పరసమయగర్భ నిర్దామధారు
లును, పరసమయశివమి మాత్రాంకులును, స్వసమయ
ప్రళయకంకులును, వీరవిక్రమ కంఠీరవులును, దీన
జనకంకులును, పౌరాణికమయోదేవకావీర్యవర్మని
మనుకును, అచారానతిగ్రహణకులును, శివాచారానతి
సంపన్నులును, శ్రీమద్దేశికవర్గ గౌరీశ్వర దేవర వీర్య
ప్రపాదపర్యాకాశకులయిన అభిరం జంబూద్వీపవాసి
స్థాన గణ ఘటోపేత కునర్జేంద్రియమందరిందైత, వృత్తి
విశిష్టాజ్ఞాశ్రమయైన శ్రీశైలాంబు దక్షిణదిక్కుగను
పందొప్పమమ్మ, మయకాళరంజితు సుందకావన
శ్రీమదేశ్వరదేవర మాక్కిమంటపంబు నిర్మింపఁ
బాసినట్లు పూజి తున్నట్లు స్వదేశవరదేశాదు

వానాదేశ అయ్యారి ముఖ్యమైన చాలుమాలసముస్త
 పృథివిశెట్టి రాయచుండ్రిభాస్కరానుమోదులయిన
 యాభై మారుదేశంపహానుగారికి, మిత్రబుట్టు
 వలయిన తిథావిధగురి చిరువాడికు లయిన జలదుర్గం
 పేరు సంకాసన శ్రీబసవేశ్వరదేవ మఖమండపమం
 దు రక్షిణివహసవాసేనులై కూడి కూర్చున్న స్వదేశ
 పదేశ ఉభయ వానాదేశ అయ్యారి ముఖ్యమైన
 చాలుమాలసముస్తపృథివిశెట్టిరాయచుండ్రిభాస్క
 రానుమోదులయిన యాభై మారుదేశంపహాను
 గారు కరణాధిక, మేమున్ను కుదం, మీసంనోసాతి
 కయాల్కు వ్రాయింది పంపినదా రావలెను.....

౨

బలిపవారివక్రగా. రెండవవిధము

శ్రీమతుకుసజ్జనసిద్ధికివాచార సుపన్నలయిక,
 గురులింగజంగుపాద తీర్థసేవకు లయిన, విభూతి
 తృప్తాక్ష కవక మాలికాధారులయిన ఆచారానకు
 అగ్రగణ్యులయిన, శివాచారకు సుపన్ను లయిన,
 పంచాక్షరీ మంత్రపఠన పరిపూర్ణహృదయం లయిన,
 పంచాక్షర ప్రమాణజ్ఞులయిన, నీతికార్య ధురంధరు
 లయిన, అనీతికాగ్యాజ్ఞానాలకు లయిన, పరసమయ
 లోలాపాలు లయిన, స్వసమసువిర్యాహకు లయిన,
 అంగ వంగ కలింగ శక్తిర కాంభోజ కరహాట
 మరాట భోజమచ్చలటాకుకుర ఘోరకర్నాట
 కుకు అంధ్ర కేరళ నూరసేవ మొదలయిన ఛప్పంపా
 దేశాధీశ్వరు లయిన, లవణేకు మరాసన్ని దధిశీర
 కుద్దోదకంబు లయెను సప్త సముదాల యందు
 ప్రవర్తింప నేచివ నిపుణు లయిన, జంబూద్వీప
 కాల్యాలిమకళాక క్రాందాదు లయెను సప్తద్వీపంబు
 ల ప్రవర్తించు నేపురు లయిన, వజ్ర విహార్య
 గోమేధిక పువ్యరాగ మరకత మాణిక్యంబు లని
 యెడు వనశక్తి వరీకుకు లయిన, వీరి చివారి
 ధాతులయిన శ్రీబసవేశ్వర సాంప్రదాయకు లయిన
 మహామేధి మూలంబున గూర్చిన్న యాభై మారు

యదేశం మహావాదుగారికి, కమాంపురం యాభైయూ
 రుదేశంపహానుగాను కరణాధిక.....

౩

గూఢముగా బాబులువ్రాసే వక్ర గానకు
 (లక్షగానకుగా) సూత్రము. అక్షర
 సమాఖ్యలక్షణము

సామజ వేదకాస్త్రకర

శైలకరానల రంధ్రసోములక

వేములు వ్రాసే పంపిన ప్ర

వేములు మూల యజ్ఞాద్ధి భూమి భృ

త్తామరసాన్ని బాణకరి

దంతుల వ్రాయచులెక్క రెన్నువో,

తామటినున్న చుట్టుచును

దప్పక చూచిన గూఢసంఖ్యలకు.

ఇందుకువ్యాఖ్యానము:—టీక. పూర్వ
 రాసకు వాడె.

సామజ ౨౧ వేద ౪౧ కాస్త్ర ౬౧ కర ౨౧

శైల ౭, కర ౧౧, అవల ౩, రంధ్ర ౯, సామ ౧౧-
 ఇంకను ఉత్తరాక్షరవాడె. అజ ౯, అబ్బి ౪, భూమి
 భృకు ౭, తార ౨, రస ౬, అన్ని ౩, బాణ ౧౧,
 కరి ౧, దంతి ౨౧ ఈవక్రగణము అక్షరాలు యెన్ని
 కెమోది ఆఅక్షరాలు తిరిగి వ్రుండువ్రాసి దిదివికె
 ఆగూఢమైన జాబు తెలిసినాను. అందుల సంఖ్యానూ
 త్రం యిది పూర్వార్థము. ౨౪౬౨౭౧౩౯౧౦. ఉర్తి
 చ్చాము. ౯౪౭౨౬౨౭౧౩౯౧౦. ఇట్లువలె పూర్వార్థోత్త
 రాక్షాలు విచారించి అక్షరాలు వ్రాసే చదునగా
 సమర్థకనువునూ. యధాప్రకారంగా వ్రాసే ప్రకా
 రం జాబు వ్రాసేది. ఈముదిటి పర్యవకు ఆజాబు
 గూఢంగా వ్రాసే లక్షణమే. ఆజాబు మొదటిఅక్షర
 ము అదిగాను యెనిమిదో అక్షరం పద్యంశం అక్ష
 రాలు యెంచి ఆఅక్షరం ప్రతిజాబు పుట్టేది. వివ
 ణ. సామజ యెనిమిదో అక్షరం వ్రాసేది. వేద

నాల్గో అక్షరం వ్రాసేది. కొత్త అక్షరం అక్షరం వ్రాసేది. కర తంబో అక్షరం వ్రాసేది. నై యే దో అక్షరము వ్రాసేది. కరా చిదో అక్షరము. ఇట్లే ఎరుస. ఈ ప్రకారం చరణ చరణం వ్రాసునట్లు వ్రాసేది. ఈ ప్రకారం లేకుండా తిరిగి ప్రతిబాబు వ్రాసే లక్షణము అభిప్రాయము తెలుసుకొనే సూక్తిము. అలా తొమ్మిదో అక్షరము మొదలుకొనవి. ఈ ప్రకారము అనుభవాలు పట్టి తిరిగి వ్రాసే మొదటివిధము ప్రకారం పాంక్తుముగా అక్షరాలు జతకూడును. "అప్పుడు అందుల అభిప్రాయం లేకుండును"

అబకా మగయాచారా • జలబావదశంసనా
తిసదానాగం పక్ష • యిత్యేతే రావజాలిపి.
ఇది యొక క్రమం.

తనభావమనానా వ్రాసే లక్షణము

మూయోపామనే కలెకల్లా అమిలమ. పై కోట బయియాయకు యిదివివాకువు మేమనార బూగేవిదావండుదిరిం విలాపాలెవన్ను గిరితల్లి సలి దుర్బుభివామసంవర్జిత ఆర్జిత కుకెలు వ్రాయ చియిచ్చిన తనభావమనానా, క్యాదకు పవహానై దక్కుకుమరెండు బయలుముకాహిరామ గాను అల హిసాయి గ. అ. ఛప్పన్న పట్నము అయిదు మాళ్ళు! కల్యణుచ్చివారం! అదాచేపి కలుజాల వనూలతీగ కాసేది. చిగి వైలామాహీ కవ్యాలో సన్ను జాలు కవ్యాలో.

శ్రీ సుబ్బానాయక రంగనాయక ప్రభువిషయనవరత్నముల

[దేవరాజ సుధీమణిగారు]

- శ్లో. శ్రీరాస్తాం వరంక్ష దీపకలికా శృంగారమా తస్యతీ
సుబ్బానాయక రంగనాయక గృహ సూర్యేష్టకాస్త్రజ్ఞుల
(ప్రొకుక్తేషు శకాలిరాశి మతకః స్వర్ణాగ్నిశృంగభి)మాన్
యామగ్న్యో రమతే తరాంమర వహూపేగావతా రోత్సవః.
- శ్లో. అశ్వోద్వేల పూరాః సకలమయవసాం ఆక్రేతా న్నిప్రహారాః
ఆకాస్త్రాస్త్రాన్తి కూరాః కలిత సుర వదీహారిల్లాలవారాః
కోభావ్యర్థాక తారావర కరవిసుక్షీర కర్పూరహారాః
సుబ్బానాయక విభోష్ణితి విలసితాః కుభ్రకీర్త్యహారాః.
- శ్లో. తొల్లంపల్లవ్యజలనిధిః పూర్ణిణాచస్త్రీ విప్రుః
పుణ్యత్రేణి పరిణి వనం పెన్నలూర్వేట భాజామ
పాళోద్రేకోబహులర పసాం చెంబునాయకస్యతస్య
సుబ్బానాయకప్రభుగయ మహానా సిరంగవ్యవాయః.

కా. ప్రేమంకుడు, సుబోష్ణుకుండు, కరుణా
సింధుండు, సచ్చింధుడ
త్యాహాన్ ప్రవహానూపుః దేవ్యుక
స్వయంధిమా లావుఃకు
సామర్థ్యం వికసిత పద్మిణుడు మహా
సామర్థ్యముగలవా

భానూమండల ప్రవృత్తానూకుడు
సుబ్బానాయకంధారయన్.
సీ. సకలజనములః జల్లగాగుడు భోక
బాంధవుండే భోక బాంధవుండు
నిష్టల లక్ష్మితో నిచ్చుటః దగుపూరు
దో శ్రీమూర్తి పూజతో నిమండు

ప్రవృత్తివానిని బ్రోచి కాశాది విలు
 దేశ్యులందే విలుదేశ్యులందు
 బహుశక్తినిగాంచి పరిభవజ్ఞుడును
 కాశ్యులందే సుకృతాశ్వులందు
 అమమమహాపాదపదురు శతదయ
 భోగకలధనళ భూరిక్తి
 వైదికోక్తమాగ్నత్తి, న్యూనాయ
 చారుమూర్తి, విభవక్రంతి

ఉ. ఆమహనీయ తిమ్మ: డల
 రాశకు వగ్రజభక్తిమందు నా
 రాముని విన్నతమ్ముడను క
 రంబు సమాధితి రక్తిమందు నా
 రాముని మద్భుతమ్ముడను ప
 రాక్రమ విభవము క్తియందు నా
 రాముని కత్తదమ్ముడను
 రంభపనాము: డమేయధాము:డై.

సీ. ఉపయంతు నెవ్వని వదలారివిందంబు
 నంబు వృమాక్తి మరందరసము
 విహించు నెవ్వని రసవాగ్గ రంగంబు
 నతుమంబా కారభావర్తవంబు
 విద్యుంబు నెవ్వని చారుతరాచా:గ
 వివంజనను రమా విలసనంబు
 కలగి: కనునీయభావ వి
 లాసంబు కట్టకల్లాసగరితు
 నరే:డు తనకాకు ముదూరవంబురాశి
 వియతోక్తి లాతరక ర్తి ర్తి

నాయకుండొర కామినీ న్యూతును
 సామకులడై రంగవృ నాయకుండు.
 కా. సోమార్కప్రతిమాం మూర్తులగునా
 సాంపారు నాథు: శో
 భామావ్యుత్ సున్నుకైత్తనాల్లగు ను
 బృహదామరుం దమ్ము:డు
 నమాతీతి:లాప వైభవమునో
 శ్రీనాథ చందర్శి:సా
 నాయక్యంబుగ: బోలుతున్వలకరా
 సామ్రాజ్యధారేయులై.

సీ. సత్తమహాద్వీప పాగర సహితమై
 భాగిరాసెం దా:క: దవతుండు
 భాగిమహాపద్మ గతకర్ణికాల్ల
 నామేరు నెందా:క: వలతుండు
 మేరుసంకత కృతినరాజవార్పి నా
 నూన్యంబు నెందా:క: జ్ఞాతు:దిగు
 నూన్యకరాల్లేవ వోభికాకాకుడై.
 చిల్లయందు నెందా:క: బదలు: బర:ను:

గీ. దవతుండు రంకిదా:కకు వంకాభి
 కృద్ధిలో మహాస్థిద్ధిలోవ
 శ్రీసన్మద్ధిలోడ: కెందు నున్నానా
 రంగనాయ విభులు రాజనిభులు.

గీ. మాకు దీప్తామనా దైవ్యమేరులార
 మాకు: నులకృద్ధియో: నాంతి మహిమలార
 మాకు పామ్రాజ్యమా జగన్నిత్రులార
 మాకు శుభమా మహాజ్వల వోమలార.

నా తండ్రిని రక్షింపుము

[కొత్తపల్లి మార్కరావునాగు]

ఈవిష్ణుకథకు నే నమాయ, యోగ్యలేనా, తనీ నాధించి కడప దైవశాసనం దను నున్నాగ్గ
 తుగాను, కమప్రతుండు, మాహానమ మిదలగు నేను
 కేమల: దైవక మంబిరజ్జగంబిని, కలము వదినశి
 ను, దిక్పాని: నాది యోగ్యలేక నున్నార్యులు
 తనీ నాధించి కడప దైవశాసనం దను నున్నాగ్గ
 తుగాను, దగిన ఫల మగధించివచ్చానీ: తప్పమాట
 యొక్కటి దొంగలేను, కవి:నాదేను కథలోని
 రంగవృతులకు బట్టి చూచుచోవచ్చును, కత్తె:నా

దూరము—ఇట్లేదని నామకరణము చేయబోయి
నేడు కార్యముం జూపుచున్న దని సంబోధించినది.
చివ్వగినియలో మాదిమ్యుడు గంభయ లెన్నియైన
ప్రాచుర్యము గాని తిగిన పేరులు దొరక వని చెప్పి
వాడు. పేరుగాని కథ నూచవలగును. పేరులోనే
కథలునాకర్ణించు శక్తియున్నది. పేరులోనే
భక్తి యుడియించును—అతి విస్తరము కూడదు.
ఇందు కృంగారి గున్నది. వీరమున్నది. భయానక
మున్నది. యదృశమున్నది. కరుణరస గున్నది.
కొండకా వ్రాసుటచేత గాని నామాలునున హాస్య
రసముగానో వీర్వముగానో కవలకు వీరము
న్నది. సహృదయుల నెల్లర వానిన్ని కథ యాంక్ష
పెట్టునని తలంచుచు, సాహసించి యెక్కడనో
కొంచెము మూలముంట్లుకొని, యలుకొను తీగవలె
బ్రవరించు నని ముతలుపెట్టివాడను. చెప్పబోవు
వది యొకటి, చెప్పబడి యొక్కటి—పేరమని
పెట్టకలమునా యని. నోచక కథ ముతలుపెట్టి
తిని-సందర్శనమున నొక్కచో “వాతొడివి రక్షిం
పు”మని యొకకొరికినో ననిన మాట గక్కగా
నుండవని కువకు సమాధానమై దానినే క్షిప్ర
దః లెట్టివాడను.

మన దేశములో బూర్యమునుండియు త్పత్తి
యలు లేక రాజులు-సర్వసామాన్యముగాఁ బ్రభు
త్వలు క ప్రాప్త్యవేత్తలు, నాయుభోపజీవులునగా
నున్నారు. రాజులవృత్తిలో నాయుధాగార
ములు, సామాగరికీల ప్రసిద్ధముగా నుండెను. గజర
కులు, జగవతులు, నరపతులు, కుపాపతులు, అశ్వ
కులు విశ్లేషింపఁగ ప్రసిద్ధికెక్కిన ప్రభువులు మన
దేశమునఁ బ్రకాశమై జీవులండిరి. యావ్వాగు.
కళింగ దేశమున కొక్కప్పుడు రాజధాని యేదో
రాజ్యుకో యెఱుంగరాదు “వారిదిటి కాల్పట్ట
రాధీకులో దిగిన సమాద్రము నొడ్డున నున్న రేవు
వట్టణము కింహళ దీర్వకములో నున్న గల్ వట్ట
కున ప్రాంతిగోవావీరుండలములోని కాల్వరి యను
ప్రాచుర్యునిచిహ్నము గడచి మిమ్ము విడిచిరి, నీ

నూగించుచున్నాను. మీరు యోగి-పు దని యెప్పుటి
రాజధాని వగని మేకమో యని వెనుకబోయను. (ఈ
రెండట, పేరుదును కథమూమే వినుడు—
కథమూత్ర మెంగు కని ప్రశ్నింతురా—మనిపూర్వ
ముకలిగ రాష్ట్రమో దుంపరాష్ట్రమోనానని యొకరి
వర్సిది విలకే యాక్షేపించివారు, ఎవ్వరిపని యెప్పు
దును మూగగూడదు. అదేశములో రాజుని యను
పురము గలగు. అందు జందకదను బలకాల్పట్ట
కాల్పప్రసిద్ధుడు వరు రాజుండెను, దుక్కాళిదేశము
వకు దిండకూత్ర పెడలెను. కటకమును జయించి
తనధీకు వకునకీసికొని యారాజావనుఁ గుడియజ
మామిట్టి భీమపూత్రుని, అనిచెల్లెను రాధను, ఈ
ధకు లెంపిటిగా విజ్ఞులుంపఁబడిన గోవివాధకా
త్రుని-మడికొండ బుక్కాళి-భీమము ట్టి రవనో
దీసికొని వచ్చెను. ఇట్లు చేసిన కటకమునా కల
కాలముఁ దనవ లొంగి నుంచునని యుంచెను. దీనిని
తెప్పగనా మందుకో చెంబట్టుట యందుకో గాని,
జాగోలువంటివాఁడని. దిలచు కొన్నపుడు వది
నాకు గుండెలు కొట్టుకొన్నను తిరిగింపులను బంపు
వులను-జన్మభూమిని తొలగింది. దేశమునానిదేశము
కొనివచ్చుట-తెచ్చివచ్చి కట్టుండునో గాని వచ్చివ
చ్చి కట్టుండునని యలోచించితిమా-అగమ్యగోచ
రముగా నుండునని కవలబాను. దోషులకు ద్వీపాళ
రము పంపుటలోను నిర్దోషులకు జన్మస్థానము విడిచి
చి తెచ్చుటలోను భేదము కలదు.

రాజుని యల్లంకి దూగమున నుండఁగానె
దండమడు, భీమపూత్రుడు మొదలగు వారిని కొలు
కులలో బంధించి వాద్యధ్వజలతో జయపతాకము
ముండేనుండునై నడచు నూరేగించి కొలవఁ దెచ్చుత
యానిని నగనవకుఁ జని బుటకెక్కి తన దేవ
పుత్రికిఁ జూపించసాగెను. ఈరేగింపులో వేంటు
లను నేటివీటు క ప్రాప్త్య పాణులై వారిని బున
యొందిరి. పురము వీధును జనసమృద్ధముగా నుండె
ను. తమకాకా జయమయి వచ్చెనను బునోపయోగ
తో యేదో కట్టుకమున కట్టెనానానానా నున్నాను

యము వెళ్ళిపోయి పట్టణం నుండి తిరిగి వచ్చి
పురుషుల బాల్యపురుషులను విడిచి వదిలి. వారానా
సామి గుడియెద్ద పురుషులు రాగానే యచార
ప్రకారము జనపతాకమునకు బాలదండలు వైచి
యారతి యిచ్చి యొక్క వైష్ణవస్వామి ప్రసాదము
ను బాజునందించునకు బంపించెను. ఊరంతయు
భక్తికల్పన పిమ్మల రాజ్యాప్రకారము నిర్బంధిం
చు జీవితగడులులో బెట్టింది. భీమవ్రాతుడు,
కాథ, నాథాధిపతిగారు వీరి గుర్తి చందము
ను భజించుట బెట్టెను. కాథను భుక్తి దాసిగా
నిచ్చెను. భీమవ్రాతుని కుమార్తెల కస్త్రాస్త్ర విశేష
ములను బాధ నాటకానిగా నేర్పజేసెను.

కాథను కాదేగానే రాజకుమారిక హృద
యను కరగెను. నేనిమి నేను చెప్పితివా! దుర్గ
దుర్గ! ఆరంభమున గొంగరియనియెను. కాథ
దుర్గ సాదములపై బడింది. నీవునాకు బెట్టెవు.
నీప్రియుని నిన్ను గూర్చిన పని దుర్గ యరమును చెప్ప
ను. చెప్పినట్లు వారిద్దరు ఎక్కడెక్కడ ప్రవేశించి
చేరి. భీమవ్రాతుడు విరాటుని యింటిలో ఉన్న
భీమని పూజించు వహించెను. జేచేది మిగులము
బట్టుచున్నది. చిత్రము! “ముద్రాం పునః కృష్ణా”
యెనుగదా. దుర్గకు భీమనిపై వసురాగము వహ
నజేయగా! భీమవ్రాతుడు దేవు బెట్టివాడా! తన
హృదయమునకు బంచెప్పక యులదనెనులేను.
ఈయనపుర హృదయములను బెట్టికాగితములపై
ప్రాయ బడిన ప్రేమాక్షరములను దుడిచిచేయుటకే
యిదియే భయ మననీధిపాదము (కృష్ణకుంకుమ)
నువర్ణము కాకుంటేను వారమున కొక్కసారి మా
త్రామి వీరల యస్పదకర్మమునకు రాజ్యాము
లపై నితరపరులములలో చువములను చిత్రకలము
లే కాని యూరటకు గారణము లగుచుండును. కా
కాకారముగాని యెక్కింపుల కందలకును భోజన
పదములొక్కటియే మాటలాడుకొనుటకు నిల
నిచ్చెను. నిలదముల కొక్కసారి నిలదములలో
నిలదముల నిలదములను అప్పుడు భీమవ్రాతుడు

మంత్రికుమారుడు చాటుననుండి చూచెను. అని
నేదో యాలోచించుచున్నవానిగా గ్రహించెను.
నీవు వచ్చిన పని యేమి. యాలోచించుచున్న నేమి,
భారతీకల్పి పానికి మాటలాడుచుంటివా! ఇంకకాల
ముకుండి యూరు నివర్తకంని యున్న మిమ్ము
గొమ్మలెట్లు దలచివాడనా యని యెదుట బడి
నిలించెను. పోరా! నీవెవ్వరవు? నేనెవ్వరను,
నీతో నాకు బంధము, నీవని నీవు మామగార్త
భీమవ్రాతుడు మంత్రి పుత్రుని విరసించెను. ఎవ్వని
యదృష్ట మొక్కట ముందం గల దను భీమవ్రాతు
కర్మస్థిభావమునకు మంత్రికుమారుడు కర్మస్థావల
మునకు నేయి చేయి గ... నేనీయెను. అనివాడు
నెలియని యట్లు రెండు కట్టిసోట్లెచ్చి పూర్తుడు
నిడిచిపెట్టెను. తేపు కావని నేను నామగార్తమని
వెనకి తిరిగి పై యేగను.

దుర్గ, యింట బడుకలై బతుకి యొక
విచారములో మునిగి యుండి, నేను నీనో
మాటలాడలయును, సామంతాలము లోటనో
గలవీకొమ్మని భీమవ్రాతునికి వాదించెను. కానీ
వ్రాతుని యేకాంతిచూచు. అనాటి వెన్నలలో
వారి సంభాషణము, హృదయోక్తము వారికి విడితము.
దుర్గా! యని పిలిచిన ప్రయిని అభిముఖం కొద్ద
చూచునప్పటి ముఖకాము—ఏనీ! యెవ్వ రేవిధ
మున కర్మించి మాపెదరో చిత్రించిమా చెదనో మో
తము! ఊ! అని చేయి వట్టకొన్నది. కాను గాని,
యింకొకమాటు భీమవ్రాతుని దుర్గాని పిలిచి
నిండు. ఊ:- ఆసాంధిక నాడు. ఇంకొకమాటు
దుర్గనే యాని మొగమును కాదనిండు. ఊ:- ఆ
విశాసము నాడు. తెచ్చిపెట్టుకొన్న వెప్పటికే నర
పుత్ర. నేను నీచేతిని దాననీ యని యామె
చూపిన యనుగాగము కర్మకరిణములకేతెలి యును
భీమవ్రాతుని పునంధమునకే యెను. ఎవ్వరో
తననోట కరక కాను. యని యొక్కదో అప్పు
తప్పుక జగదని చూడకున్నకు మంత్రి తనయని
హృదయ వివిధమైతను.

విజయదశమికి రాజాష్టమియలో నాయాధిపతి
 పూజకరుడు భూపాలపతికి వివాదముగా జరగ
 యును. చందమామ దుర్జయమ్మి వారివారికి సత్తున
 పట్టు వదిలించెను. దైవశయన ముగిసినయందుకు
 భీమరాక్షసునితో జరిగెను. ఇప్పుడు లేచిపోవు
 వానియందు కాయబలపరిచెను. వీరిని దేవులు
 ముందెట్లు మనో మాదలను విడిచి కుతూహలమున
 గొన్ని చిన్న చిన్న పట్టుపట్టెనలాగు బోడిది యీ
 దు నాకు పరిచయముగా కాలని వదిలివెచ్చెను.
 ముగ్ధ భీమరాక్షసుడు గోపినామనకును వలకలుప
 చోయెను గాని యిది యేమి! కన్నుపోయిన గాలు
 పోయిన నెవ్వరుపూట యని యగురుడును దిగిప
 కించిరి. ముగ్ధుని దిగిపకించిరిన నేరము రాజాష్టమ
 ముగిసినది. భీమరాక్షసుని రెక్కలు విడిచిపట్టునుని
 యాజ్ఞయలు- యింతలో నెవ్వరో తెచ్చిరి. పాత
 కిద్దలును రెండగ్నిహోత్రములనలె మండుకుండ నె
 త్వయను వారియొద్దకి కీరితే పోయిరి. పేరు చెప్ప
 కుండ నేను చాటవైచామన్న ముగ్ధునియగు డిల్లు
 రాజాష్టమ ముగ్ధునికి బోధించెను.

ఈభీమని కావగము తీర్చుట కుపాయ మిది.
 గొన్ని వాళ్లు జరిగినది మఱచినట్లు నటించి యొక్క
 వాడు కువకు వాయవ్యదిక్కున నున్న గొండ
 రాజాష్టమై జగదీశుని పేరుపెట్టి, భీమరాక్షసుడు
 వాయవ్యుడుగా మత్స్యదేశమును బంపుట ను మన
 గణ్య కర్మమున నేలానదీరవర్తకము ప్రంతలో
 వీరిని కనువిచ్చి యక్కవల నున మూలబలము
 నెక్కుడి పోయి యా యసందగ్గస్థమునండి వానిని
 బ్రేటికిరాకుండ నిగ్గుంధియట లేపు. రెండవరక్కల
 వదిలి, యొక్కరక్కను గొంపవలెను. మనము
 పాతవలసిన దొక్కరక్కయే కావున వీరిని బం
 దించుట కిది మంచి యొక్క మని చందము మెడం
 బులెను. ఈపాతము చెప్పిన వీరే యెట్లు చేతు
 ను మనో యెట్లు చేతుమని ముగ్ధుని ప్రభువే రాజా
 నియోగించెను. కటకపురిమండి వచ్చినవారు కొద్ది
 మందియైనను ముద్దికలలు, మెట్టలు, బొద్దులు

నెట్లు పట్టువదిరిన యగునవలెను. విశ్వమేలకలలు
 దశ్యకితులుదామె. కాలవైదిత్యమున ముగ్ధుని కు
 తూరు: దివ్యాత్మమున మత్స్యదేశము జిక్కుల
 లోఁ బెట్టినాడు. మూడురక్కల మార్గములేదు.
 ఒక్కరక్క నేమనగిరిక ముగ్ధునివారుని యాజ
 మాన్యమున నుండి పోవకుండ నధికమున్నది. న
 టినియ విరాడి దంపతులు బొల్లపట్టులును గలభి
 పూగునకు నూచులుబిగినవరి తీరినవి. బొల్లెక్కి
 దూగమార్గమును వెనకించెను. ఏలబడియూని యద్దరి
 కేగిన నేమనగనని కొండలు, నేలబాటులు మట్టు
 గ్రోవ. లోయదిగిపోవచ్చుచి కొండలు- లోచ
 నము- తలపోయి- భీమరాక్షసుడు చెట్లలోనుండి
 వారివీరి మోములు గ్రమ్మును పేనుమందుడు, లోక
 లికి గాతులు వాడులు ననులుమందుడు, దైత్యము
 విడువకుండ ని ముందటకు బోధించెను.

ముగ్ధుని ప్రభువేటికికొక వాల్లుదనములు కల్పి
 తిమా పాత్రవర్గము తినుకు ఒక్క చిక్కునని నెట్టి
 యూహ చేసెను. ఒక్కవాటి నిండు వెక్కిలరేయి
 చేయి యడుగులలోఁగుగల లోతుమందను కనుమూల
 ముగా నున్న యొక్క మద్దికొమ్మకుఁ లేయించిన
 పగ్గములఁజేలగ్నప్తి గజముగజను దూరములో గట్ట
 ముక్కులు మెట్టుగా ప్రచ్చికోనును గోపినాథపా
 త్రుడు ముందు, తర్వాత భీమరాక్షసుడు త్రోడు
 చక్కలే చేయెను- ఒక్కరొక్కరొక్కరుగ వందల
 దెల్లవాలునప్పటికి బ్రంతలోనుండి వంత యుడిగి దిగి
 రాజగిరి మార్గము కట్టించి తమవారిని నడిపించెను.
 పురముచేరి కొవముతోఁ గత్తులు దూసిపోని చందమున
 నివాసమునకు వడువసాగిరి. ముందు భీమరాక్షసుడు
 భీమునినలె గత్తినిపించును నులునుమండెను.
 అల్లంతదూరమున దుర్గయానినది కలంపు ప్రాంతమునా
 నుండినట్లు కనుగొన్నది. కండ్లి యొక్కడ బ్రేటి
 సంపదించెను. కుడకున వదిలిపోయి పాత్రునిచేయి
 పట్టుకొని "పాత్రునిని విడిచి" మని యెప్పించి
 వీరికి కేమివచ్చినదని పూగు: పికిగను. అప్పు
 యని కుర్చు పలికెను. ఎవ్వరీయి యని పాత్రునియను

నీళ్లు దానికి మూలము? నాచేత దీనిని పంపించు
చున్న మంత్రికుమారుడు నీవు నీవారు వానిని
దిశకుఁబోయివదిలిన నాకొడివిబట్టి చెఱిలోవైదివాఁ
డు. ఆతనిగ్రాక్షియిపుడు రాణ. ఆతఁడు నీవె
టనే వచ్చివాఁడు. నేనిపుడు గడ్డిరఱకమునుగాను.

పాత్రుల క్షిణకు నీమాటలు మలుపులకలె
వివరించెను. చెఱిపాల గుమ్మముకడకు వెల్లి నిలిచి.
తలుపులు తెఱచినకు ద్వారపాలకు మిన్నకుంటిరి.
అనుగఁబడిన మంత్రిధటులను మాత్రము నఱకిరి. చెంప
నుది లైకిరి. దీసిరి. రాజధనమువఱకు గొనివచ్చి
తానిచుట్టుఁ గలకబలమును గానగియుంచెరి.

మంత్రిపుత్రుఁడు మోసపోయి తిరిగి యం
తలో వచ్చెను. తనముక్తును వ్యర్థమయ్యెనని నింతం
చెను. భీమపాత్రుని కౌగ్యము లోకమువఱకు విదితము
కాఁజొచ్చెను. ఒక్కఁడు సహ్యాక్షిణిపైఠుడుగా
నున్నాడనఁ గొంతఱకు మన మెఱిగియును. మంత్రి
కుమారువఱకు దోపలేను. పిల్లి పులి నేమిచెకుఁగలదు.
గాని, నక్క సింహమును జంపినదా! నన్నుఁ
గూడను. ఒక యవిద్యారీయర భృగ్యునిచే నిర్ది
య నంకమని ముక్కువొద్ద నేదో వాసనమాలి చం
పించెను. తర్వాత, మల్లవారి మొరలకు గను
మన్నెములలో దిగుర భీమపాత్రుఁడు చిల్లఁగిపెట్టి
జతులఁ జంపునని ప్రవాచకు పుట్టించెను. రాణా నీకుఁ
డే చంపివాఁడని లోకము నమ్మిరి. రాజసృశికొందిన
మంత్రి గానానవాఁడయ్యెను. మంత్రికుమారుఁ డిపు
డు నిశంకుసఁ డయ్యెను.

భీమపాత్రునిబట్టి బహిరంగక్షలమున జంపు
వట్టుతెగవు పుట్టించెను. ఎంతవచ్చెనను పాత్రుని
సహ్యాక్షిణిని లెక్కరను నమ్మిరెరి. గుడకు న్నాల్గు
సింహములను నోనులలో పెట్టి తెచ్చింది పాత్రుని
వాని కగ్రపఱచి చంపుటకు యత్నించిరి. మాతవచ్చి
రతుకుటయే తాని యెల్లవారికి గడుపులు గగఁగి
నొప్పుచున్నది. కట్టుపట్టులో పాత్రుని రంగమధ్యము
వఱకుఁ ద్రోసిరి. సింగములు బోనులు తెఱపుడని మం
త్రికుమారుఁ డాహ్వానించెను. గాని పిల్లి మెదలోఁ గల

టగట్టునెలక కనఁబడలేదు. మంత్రికుమారుఁడువచ్చి
బోనుకడ నిలిచి యే తెఱచినచేయుడు తెఱచినచేయుఁ
డని యాజమును. వాని భయము నేను దెఱచునని
పాత్రుఁడు మంత్రిపుత్రుని సాహసించి పట్టుకొని
మీఁదికెత్తి యీ దుర్గాపుడే వేసివాఁడు. నే
నెఱుఁగను. నన్నింతకుఁ జచ్చినవాఁ డీ దుష్టుఁడే.
నీని వడిగి సత్యము తెలిసికొని ఏమట నన్ను విడిచి
పుడు. లేకా నీని మిమ్ము నేన యాసింగముల
నాఁతఁ బెట్టెనని చెప్పెను. భర్తాధికారి తప్ప
చక్కిన యందఱును వింపియుములు ముడిచిరి. మం
త్రికుమారుఁడు మొరటినుండియుఁ దన దుష్కార్య
ములను వినిపించెను. అప్పుడా యగత్తి మెంతటి
సత్యమునలె నెంతకాలము దాగింది. అది యెల్లవాఁడు
వింతపడిరి. మంత్రి తలవంచెను. అదిని కుమారుని
ప్రాణములు పోయినవేనా ఎంతలోఁ గోలలోనుండి
గోలిగాధపాత్రుఁడు రాధ, దుర్గ, నేనుద్భవఁ బడు
వెత్తి యక్కడికి వచ్చిరి. కాలమిక్కఁ తెప్ప
పాటులోఁ బాయుమా అరుకు. ఎంతకు వచ్చింది.
యెట్లయినది. మంత్రికుమారుని దుర్గత్రములకు
తెదియిచ్చిన మంత్రిని నిందించిరి. దుర్గకు రాజ్య
మిచ్చిరి. నేను భీమపాత్రుని నలదిరివనిన ననినతో
నామెకుఁ బరిణయము చేయించిరి.

తన యభిమానపు కెల్లెరికి దుర్గయే దెప్పిరి
యొగముల గోపివాధపాత్రునితోఁ బెట్టిచేయుంచెను.
భీమపాత్రుఁడు గాఢియఁజొం, గుణవంతుడు. కు
లీనుఁడని, బలవంతుఁడు సుసహాయుఁడు నశుటచే
మంత్రికుమారుని దుష్టగతులు చేప్తులు మఱునాయ
కుయ్యెను. దుర్గకు దండ్రి దుష్టమనకునునుచ్చిన
విచారము తప్ప నేనువిచారము లేకుండెను.

భీమపాత్రుఁడు జన్మమూర్తిగల యభిమాన
మునఁ జంపకుచిచే దను రాష్ట్రమువఱకుగిరిన న్యాయ
తను బోగొట్టి తన దేశప్రభుత్వకు స్వతంత్ర ప్రభుత్వ
నుగాఁ జేయఁగలిగెను.

(తెంచెదివాఁడని తెగదలెను.

ద్రావిడ భాషలు

[మహాభాష్యం నుల్పారాయణగారు ని. వ. ఎం. టి.]

ద్రావిడభాషలు దేశమంతటను వ్యాపించి యున్నాయి. గాని వీరందఱును ద్రావిడభాషలు మాట్లాడుటలేదు. ఉత్తరదేశమందు వీరు చాలమంది ఆర్యులవలననే గనుక తమ ప్రత్యేక వ్యక్తీకృతమునగా పాడుకున్నమాత్రము వారు భాషల భాషల నవలంబించి తమ భాషలను కోల్పోయిరి. ద్రావిడులే, ద్రావిడ, ముందా యను నికరెండు భాషలు ముంబభాషలను మాట్లాడువారు. ఈ ద్రావిడులు మూలకరీర సాన్నిత్యముగల వారగుటనబట్టి వీరి భాషలకుగూడా పరిస్పరిసంబంధ ముండునెమాయని కొందరు పండితులు అభిప్రాయపడిరి. ఏకదళిప్రాయము సారము పూర్వమైన పోషన ప్రభుత్వమువారు మనదేశభాషాపరిక్షణచేసి నిఖండము చూడగా, నిట్టి యభిప్రాయమున గాధారము లేదనిన్ని ఈయూహ సాధుత్వ గాదనిన్ని, సిద్ధాంతము చేయబడినది గంధి ప్రకరణముగాని, శబ్దరూపముగాని శబ్దజాలము గాని దీనిని చూచి నాద్రావిడభాషలను, ముందాభాషలను సంబంధ మేమియు కనబడదు. ఉచ్చారణ, లింగభేదముచన, విధిక్రమ, కర్మక్రమల సంబంధముచన, సంఖ్యా వాచకప్రకరణము, క్రియా

రూపములు, కర్తృమూచన, కర్మజాలము, అను వీటి యన్నిటియందును యారెండుభాషలకునూ వ్యత్యాసము కలదు. యారెండిటికినిగల కొద్ది సామాన్య భగ్యములనూ బ్రపంచముందు ఏరెండుభాషలకైనను ఉన్నవి. ద్రావిడులుజాతి త్వేకభేద రహితులయ్యారన, విభిన్నమైన భాషాకుటుంబ స్వీకరణ మెట్లుమాట్లాడ సంభవించినదో జాతిత్వ లక్ష్యకాస్త్రవేత్తలు నిర్ణయించదురుగాక. భాషా నిర్వ్యాకృతవేత్తలు ద్రావిడ భాషలని యను వాదని మనము ఇక పరిశీలించుదము. ఈభాషలు దక్షిణ యండియాలోయందునూ, మధ్య యండియా కొండలందునూ వాడుకయందున్నవి. రెండుభాషలు ముందాభాషల కిరుగుపొరుగున చోటానాగవూరు, సంతాల్పూర్జకాలయందునూ యున్నవి. బ్రాహ్మీ యను మరొకటి వాయవ్యముందు బెలుచిస్థానముందున్నది. దక్షిణ యండియాలో వాడుకయందున్న రెండు గొప్ప భాషల నెరిగియు సంస్కృతక్రంభకర్తలం యీభాష నెరిగరైరి. దక్షిణ యండియాలోయందు ఆర్యభాషను (ఇస్టరీ తెలుగు) ద్రావిడభాషను (విగిలివ) వీరెరుగుదురు. ఇప్పటి వాడుక భాషల విభజన యీరీతిగా యున్నది.

మాట్లాడు దనసంఖ్య (1901జనాభా)

1 ద్రావిడభాషలు.

శమిశము—	16, 525, 500.
మళయాళం—	6, 0 29, 904.
కన్నడము—	10, 865, 047.
కొడగు—	89, 191.
తూలూ—	535, 210.
తోడా—	805.
కోలూ—	1, 800.
కురుఖు—	592, 851.
మాల్తో—	80, 777.

2 మధ్యభాషలు. గాండు, మొడల గున: —

1, 133, 974.

3 ఆర్యభాషలు.

తెలుగు—	20, 093, 872.
కంఠు—	494, 099.
కొలూమీ—	1, 805.

4 బ్రాహ్మీ—

48, 589.

ద్రావిడ భాషల ముఖ్య సామ్య లక్షణములు, చెప్పి తురావధానీ పరిపాలన యను చిన్న రాష్ట్రమునుండి ఎత్తి వ్రాముచున్నాను. "ప్రాణము లేని వస్తు" వలె పేర్లును, జ్ఞానములేని జంతువుల పేర్లును, ద్రావిడ భాషలందు అనువాద్యకంబులందును, స్త్రీ పుం లింగ విరుత్తా, ప్రభువులకు మైకంబిన నర్పణానుమందును, ప్రభువులకు పైక వచన సర్వనా ముములు కలంబులవల్ల పుట్టిన విశేషణము లందునూ, ప్రభువులకు పైక వచనక్రియలయగునూ కావనగును. తక్కిన పోల్ల మొగ, అపితును పుష్కలాల పదములు ప్రత్యేకముగా వాడుటవల్ల లింగభేదము కలిగి యును. యాభాషలయందు నామముల గూపము విభక్తి ప్రత్యయములచే నిర్ధింపను. తొందరశక్తికములునూ, వివేచియ పీలగు యంతన ప్రత్యయములునూ రూపానిధి కలిగియును. అనువాద్యములకు ఒహువచనము అవుదు. అదిష్ట ప్రత్యయములకు బదులు అంతిష్ట ప్రత్యయముల వాడుక కలదు. విశేషణము: కులింగ వచన పురుషములు లేవు. ఇండో యూరపియను భాషలకునూ, వీటికిని గల ముఖ్యమైన భేదలక్షణము యాదిహవీరిని యున్నది. వీటియందు విశేషణములకు గాను కత్తకాన జ్యోతియా రూపములు వాడు గురు. వీలైనంతవట్టుకు విశేషణము లనలకు గుణ వాచకవిశేష్యముల వాడుక మూ వేరుదురు. యా భాషలకునూ ముండాభాషలకునూ, సమాసముగా భోక్తృ విశేషగుణమున్నది. అది యేదనగా ఉత్తమ త్రువను బహువచనరూపములు రెండుండుట. మేము, మనము యనువట్లు. యాభాషలందు కన్యశీప్రయోగములేదు. 'వసు' అను పదము మొదలగు వానిచే అయ్యేము తెలియజేయుచుచున్నది. పదయనిగిం అనుభవించుట యని అర్థము. ఇండో యూరపియను భాషలకు విలక్షణముగ వీటియందు సమాశ్చయము అంత గుడిలుగా శ్లోకగ్నిక్రియారూపములు వాడుక యందున్నవి. వీటియందు సజ్జాత్యనందుక్రియారూపములు ప్రత్యేకముగా వున్నవి. అనుబంధములకు కలా ద్యర్థక క్రియారూప విశేష్యములను వాడుదురు.

ఈవిశేష్యములు, అయా క్రియారూపములకు సర్వ నామములకు కలంబులవల్ల సుగ్రహించుచున్నవి. యి అనగాను: యనుటకు విచ్చినవాడు, యాపీదాలి సు: యనుటకు సంతోషించు జేయువాడు మొదలగు మోక్షముగా ఈభాషలందు వాడుచున్నాను.

తమిళము

దక్షిణయిండియా యందు మైసూరు వర్మను కనుముల పర్వతము వర్మచుముగను చెన్నపట్నం గుమ్మనూ ఉత్తరముగనూ తూర్పుంకునూ యాభాష కలదు. అరవమున దినికి నామాంతిగము. సింహళదీ పరుం దుత్తమున యాభాష నాక కయంగున్నది. 1901 జనాభా ప్రకారం సింహళదీలును అరవవారి సంఖ్య 954, 135. యంకా యితర ప్రదేశములందు (బార్మ, నొర, మిమిట్రా) కూడనూ వీరు కూలీలుగా వ్యాపించియున్నాడు. దేశముం బంజిటనూ వీరు చిన్న చిన్న ఉద్యోగములకు నొగ్గిలను చెదిరి యు న్నాగు. ద్రావిడ భాషలలో నిదిమిక్కిలి ప్రాచీనమైనది. మిక్కిలి గొప్పది. మిక్కిలి సుసంబద్ధమైనది. దీని శబ్దకాలము మోడు. గ్రంథరచన మిక్కిలి ప్రాచీనకాలమునంచీ యున్నది. దీనియందు విస్తారమైన వాక్యములున్నవి. గ్రాంథిక భాషకు పూర్వ మను నర్థము గల పేను అని పేరు. వాడుక భాషకు మోటు యను పదము గల కొడుము తేక కొడును యని పేరు. వ్యవహార భాష విశేషరూపములు పేర్కొనదగినవి చాలతక్కువ. 'తమిళ' 'ద్రావిడ' యను రెండు పదములును ద్రావిడ (ళ) యను పదముయొక్క వికృతములు. ఈభాషకు ప్రత్యేకలిపి కలదు.

మళయాళము

తమిళమునకు మళయాళము మాతనకాదు. తొమ్మిదవ శతాబ్దముం దిది యుత్పన్నమైనది. మల బారు తీరమందు దీని ప్రచారము. మాన్యలో వాడుక యందున్న యేరవా యనునది దీని విశేషరూపము. దీని ముఖ్యలక్షణము లేనియనగా (1) క్రియా రూపములందు పురుషము కూలించి ప్రత్యయములు.

కొన్ని జనసంఘములందు తప్ప, నశించుటయనూ (2) సంస్కృతమునుంచి గ్రహించబడిన పదముల సంఖ్య విస్తారముగ నుండుటయనూ అయి యున్నది. దీని యందు గొప్ప వాఙ్మయమున్నది. దక్షిణ మండియ లో సంస్కృత పుస్తకములు వ్రాయుట కుపయోగించెడి గ్రంథలిపియే దీని లిపియను అయియున్నది.

కన్నడము

ఇది మైసూరునందునూ, దాని దగ్గరకున్న కనుమలందును, బొంబాయి రాజధాని దక్షిణభాగములందును, వాడుకలో నున్నది. దీనియందు కూడా గొప్పవాఙ్మయమున్నది. దీని లిపి తెలుగులిపికిమిక్కిలి సంబంధించినది. దీనికి రెండు విశేషరూపములున్నవి. ఒడగా, కురుంబా యను నీరెండునూ నీల గిరియందు వాడుకలోనున్నవి.

కొడగు

కూర్గనందు భావయిన కొడగు యను పది కన్నడభాషా విశేషరూపమని కొందరు పండితు లభిప్రాయపడుచున్నారు.

తెలుగు

దక్షిణకకరా జ్జిల్లాలో కొంతభాగమందు వాడుకలో నున్న తెలు యను భాషకునూ కన్నడ భాషకునూ మధ్యస్థమై కొడగుయన్నది.

తొడ, కొట

నీలగిరిలందు కొన్ని జనసంఘము లిరింటిసి ముట్లాడుదురు.

కురుఖు

బొటనాగపూర్మందునూ, దాని సమీప మండలి మధ్యపరగణాల యందునూ వ్రావిడిజనసంఘములచే కురుఖు లేక ఒరాయోను అనుభాష ముట్లాడుదురున్నది ఇది వ్రావిడిభాషలలో వ్రాచిన తమిళముతోను వ్రాచిన కన్నడముతోను సంబంధించి యున్నట్లు మరీ నేటితోను సంబంధము లేదు. మా

లగులునూ, తామనూ కవరాజ్జిల్లానుంచి యచ్చటకు వచ్చినట్లు వారే చెప్పుదురు. ఒరాయోను జనలకు సంబంధించిన మూలరూపము జనసంఘము.

మూల్

ఉత్తరమున గంగాతీరమున రాజమహేంద్రవరము. వీరిభాష మూల్ యీ రెంటియందును వాఙ్మయము గాని, వర్ణక్రమము గాని లేదు. కొమ ను లిపి యిప్పుడు వాడుకయందున్నది.

గాండు

మధ్యయండియా కొండలలో నీభాష వాడుకయందున్నది. గాండు లనేకులు తమ స్వభాషను విశవాది అర్థభాషల కవలంబించిరి. నిజమైన గాండుభాష వ్రావిడి అర్థభాషలకు మధ్యస్థమైతి. దీనికి యనేక విశేషరూపము లున్నవి. దీనికి లిపి లేదు. వాఙ్మయము లేదు.

తెలుగు

అర్ధభాషలలో ముఖ్యమైతి తెలుగు. చెన్నపట్టణమునుండి, ఒరిస్సావరకునూ తూర్పుయిండియానందు దీని ప్రచారము. వైశాము రాజ్యములందు కూర్పుననూ, మధ్యపరగణాలయందు దక్షిణముగా చెరారువరకునూ గూడ దీని వాడుకగలదు. దీనియందు గొప్పవాఙ్మయమున్నది. దీనిలిపి లేవనాగ రీతిపిరి సంబంధించియున్నది. (2) అనేక వక్రలేఖ లుండుటకు (1) ఒరియూయందువలె, వ్రాటియోతుల మీద పూర్వము ఘంటములతోఁ నిది వ్రాయుట కారణము.

కంఘ

కంఘ లేక కుయీ యనునది ఒరిస్సాలో కొండవాళ్ళు మట్లాడుతూ. యిదిన్నీ

కొలామీ

కొలామీ యనునదిన్నీ ఇంకను వేరొకటి. ఇది కొన్ని చిన్నభాషలనూ స్పష్ట రెండలేదు.

[బ్రాహ్మాయా

బ్రాహ్మ యజునది వృద్ధి బొందక పోయినను తెలుద్దిస్తానుమధ్య ఉన్నక ప్రదేశమందు నాది కలా మున్నది. ఇతరసంపర్కము లేకపోవుటచే నది వ్యత్యంబ్రవృత్తి బొందినది. యాభావ మాట్లాడువాడు జాత్యిమందు బ్రావిడులకు సంబంధమేమియూ కనుపర్యక పోయిననూ, యాభావ ప్రాదభావ యుటకు సందేహములేదు. జాత్యివృత్తివృత్తివృత్తి వృత్తి బ్రావిడభావము మాట్లాడెడుజనులు యిందెయూకు యేమార్గమున వచ్చిరో యింకనూ నిర్ణయించలేదు. కొండకు పీరు వాయుగమాలకుంచి వచ్చిరనియు చుకొందరు యిప్పుడు ఇందిమును సముద్రముచే నుండివేయబడిన పూర్వపు లెమూరియన్ఫండిము నుంచి దక్షిణమార్గమున పీరు వచ్చిరనియు చెప్పుదు

న్నారు లెమూరియన్ఫండి మనునది దక్షిణవే కర్మము నుయినది. వాయువ్యము నుండియే బ్రావిడజాతిజను దినుకు వచ్చియెడల, బ్రాహ్మాయాలు నిజమన వచ్చిననారు లేక దక్షిణమునుండియే బ్రావిడులు ఇందినూ ప్రవేశించిన యిత్య బ్రాహ్మాయాలు గొట్టమొదట వచ్చిన వారగుదురు. ఏవిధము చేత వైవిధ్యము పీరి పరీక్షించిన యెడల నిజమైన బ్రావిడు లు జాత్యివృత్తియు తెలియును. తక్కిన బ్రావిడు లు ఇతరప్రాకృత జనుల సంపర్కమున చేత సుక రులైరి. ముఖ్యముగా నుండలు పీరు కలిపిపోయిరి. ఇట్టివంకగము జరిగిన దని భావయినా వ్యక్తమిచ్చు గోచరమైనది. ఇది పరిశీలించుట కర్హమైనదియ నును.

మహా ప్రము

ఆంధ్ర శబ్ద చింతామణి

[దిలుకూరి నారాయణరావుగారు యమ్. ఎ. యల్. టి.]

(గతపది కానుబంధము)

8. 'అ పీరిమబంధక స్వాస్థ్యక్షౌణ్డో' ౧౩ షీరిస్త్ర' యను మూతము ప్రకారము 'అప' ధాన్య గ్రంథమున 'కల' యను వసుబంధము ధివివ్యవర్థమున నిధింపఁబడుచుండగా ధాన్యమున 'పలుకును' 'బేయు యు' 'అస్సాదింతు' అని యారీతిగానే గూడ నులు కావనప్పుచున్నవి. ఇది వన్నయ మతమునకు తిరుద్దము—ఇన్నియ 'కలా' ను బంధమున వార లేదు. దీనికిని (2) క్రొంద్రవాకినదే సమాధానము. 'కలా'నుబంధము మేదినియనియు పంతులువాడు యా పీరి యనవాదములనియు తెలుంగునది. ఉదాహ రణములు పెక్కు లగుటచే కొన్నిటికే యగుటఁ జూపెను.

అది vii. 31 "అంపింకం" చోవుదమనినం గానకల్పి వృత్తియని మోపందనదిధియచేయక ను గానకల్పి"

సభా i. 285. "అయినను నీవదనంబు నేయిం గలవారము"

అర iii. 314. "విశేషగుణంబుల్ గాని చుచు నమ్మకుకాఁగి గావంగలవారమేము గౌరవ యుక్తిక" (తర్కగమ్యు?)

4 "అద్యోక్రియగుభూతార్థ ద్యోతనమాద్య గం వివాద్యో."

"సర్వత్రాజ్యతాగ్యమిచ్ఛేజ్ఞం యస్యైతిక క్కౌతికద్యో"

ఇందు మొదటివానిని బట్టి వదానిని తెలుగు నున యకారమునదానిని తెలియుచున్నది. కాని మొ దదవానిని బట్టి ద్రుక్ప్రకృతికముల కంటెఁ బరమ గు యకారమున కచ్చుకరె సంకటమ కాన్యమునకు నునది యని చెప్పు బడినది. కావున కచ్చుకమునకు సంకటమునకు సంకట్యమునకు యధికమునకు

యహో! యహో! చెప్పియున్నాడు. అప్పుని పాత
మలో, "అవ్యక్తాయా సుఖాతాద్యర్థ త్రోతి
సమాద్యగ్గా వివాదరహిత" అను దానికి బదులు
గా "అవ్యక్తాయా సుఖాతాద్యర్థ సమున్యసిం
వివాదరహిత" అని యుండుటచేతను దీనియందు తే
జఃశబ్దముల యాదిని యకారము చెప్పబడిన పో
వుటచేతను "సర్వజ్ఞాజ్ఞతాత్పర్యం జ్ఞేయం యవ్య
క్తాద్యర్థతాత్పర్య" అనువాతమే లేకుండుట చేతను,
అప్పుని పానిమే మేలైన దని యహో! బలవి వాద
ము. ఇందుచేతను ఏ లేకలింగముగా రివిషయమై చేసి
న యా జ్ఞేపణము కూడ నిలువలేదు.

పైకారణముల వలన ఏ లేకలింగము గాఢివాన
ము నిరస్తమయిన దని తెలియకపోదు. కావున నన్న
యభిప్రాయముగా 11వ శతాబ్దపువాటి వైయకర
ణాచార్యుల ఆంధ్రకేబ్బవించెనునని ప్రాసీ యుంపవలె నని
తేలుచున్నది. కాని పై యాక్షేపణల మాత్రము
నిరస్తము లయినవిని చెప్పినంతనే నన్నయ చింతా
కునిని చెప్పటకు వీలులేదు. ఇతరాక్షేపణలకు
మటికొండలు చూపవచ్చును. వానిని కూడ త్రో
పి భాజించేసిని గాని నన్నయకుం ఠంతామణి కర్తృ
త్వము స్థిరపడుదు. ఏలేకలింగముగారుగ్ధాలద్వపిలో,
బరికిలింది దోషములని తామనుకొనిన వానిని చ్చక
టిందినాను. వానివ్రాసిన కాలములకువాతినేను 11వ
శతాబ్దపు భారతభాగమునకు విప్రులకు శబ్దమూచి
కను సిద్ధము చేసికొంటిని. దానియందే కడమును
నేవ్యాకరణరూపమును వదిలికేతులేదని వానమృక
ము. ఏదడ మెచ్చుపెచ్చుకెన్న హిర్లు వచ్చినదో సం
పూర్ణముగా నిర్ణయించినదియే నమ్ముచున్నాను.
అట్లనుచుంటి బట్టి మాత్యముగ వాంధ్రచింతామణి
లోని సూత్రములను విమర్శింప వలెయిచున్నాను.
ఇది క్రొత్తపూర్ణము. ఇంతవఱకును వాంధ్రశాస్త్రము
లో అక్షరమున బట్టి లక్ష్యములను పఠించిన నుట
యూహనమే యున్నది. కాని పైయాకరణం అంద
కాని కన్నది లోకమునకు తెలియవలె చెప్పియున్నా

యొన్నాడు. కాని దాని సభ్యసిండువాడు వ్యాకర
ణమునకు వానిందు సభ్యులను నిన్నుచున్నాడు.

అయిన వ్యాకరణము శాస్త్రముకానో దా
ని స్థాజ్ఞల ననుసరించు 10 భాష సభ్యసిండువా
యందు లేదా? అని పండితులకయితము నడుసు
యిన్నది. వ్యాకరణమును వది పూర్వపునఃపాతముల,
గ్రంథకర్తల, భాషామర్కాదల వాఁడొచ్చి చెట్టి
నది. పూర్వపుమర్కాద వాఁడొసానిగా త్రోసివేసి
క్రొత్తమాగ్నియ నులంబించుట భాష నందు నిష్ఠక
మేకునలయిన్నది నాగరికతయందునా, ఆశీష
ములయందునా, గల నూత్రము తెగిపోవుచున్నది.
కావున పూర్వుల ప్రయోగములను తీసి, వానికి నూ
త్రముల వేర్పెట్టి, గారిమాపిన వైయకరణము
వలనకు బూత్రము. భాషాసాంప్రదాయము సరిగా
సాగుటకు వాటి యాజ్ఞలను నిరువాదవాని కిరపా
విహింపవలయును. ఇంతవఱకు వ్యాకరణమును శా
స్త్రముగానుగ్రహింపక తప్పదు.

కాని శాస్త్ర మనంత్రాస్థియవలెదా, పూ
ర్వులను నవ్వుచెప్పితిపూర్వులలో నిర్దిష్టపక యన్ని
కాలములవాటి వానామమును నెట్లుమన్నిపుడు,
కొందఱిని మాత్రమే యా పూర్వులకింద పరిగణించి
తిక్కినవారిని వినిలకిసిమాత్రముల నిర్ణయించునవచ్చును
అనగా శాస్త్రమువంటి యసాధ్యములని విషయ
ములు కాన్పించుచున్నపుడే శాస్త్ర నామమున వర్తి
చింశమాత్రమున వది శాస్త్రము కాకలేదు. శా
స్త్రము నవ్వకు ననుము సవరించుకొని యెప్పుడు
దానియాజ్ఞలనునిన్నిండుట గురుత్వము. పృథివీ
లనియు, సజీవభావలనియు, భావలను తెలియవచ్చ
ములుగా మనము విధిచింపవచ్చును. సంస్కృతము,
గాఢిక, హీబ్రూ, మొదలగుభాషలు వ్యక్తభావల,
అనగా వని త్రచారములో లేనవికాదు. వానియంద
ది గ్రంథముల వశేషము వడుచునవచ్చును. దానియంద
ను ప్రాచీనమున్నతో గ్రంథములు వ్రాయవచ్చును,
మాట్లాడుటకై చ్చకత్తింపవచ్చును. కాని యాని
వశేషమాత్రమునకు నామకలలో శబ్ద వాచ్యముల

మఱి మార్పులు కలుగవు. ద్వియుగా నాభామలు
 శిలిలిపోవును. అందుచేతనే వానికులదు సంప్రార్థ
 వ్యాకోణములు బహుశబ్దములు విలసించునని ఒక
 శ్లోక వైచిత్ర్యమును కొన్ని లక్ష్యములకు
 లక్ష్యములార్పించి మఱిచి ను తరువాతవా రాలియ
 లను పూర్తిచేయవచ్చును. కాని సజీవభామలు నిత్య
 మును మాటుచున్నవి. ఈమాత్రపు స్వస్థానము
 ముగా గోచరముకాదు. కొన్ని సందర్భములందు
 తరువాతి గాని యామాత్రపు స్వప్రయోగ తది
 యవు. మార్పులు కలిగిన కొలదియే కాస్త్రమును
 వృద్ధిచేయవలసియుండలేదు. అప్పుద్దినైక కాస్త్రము
 కలిగినవారికి నవశ్యము ననుసరణీయము. కాని మా
 ద్యు కలిగినవారికి విచిత్రములు గల లోపము.
 విచిత్రములను స్వస్థము చేయును మాత్రమే విచిత్రము
 స్వస్థము చేయును నొక్కడనే. ఒకవారును
 వ్యవహారములకు నున్నాడు. జనులు నచ్చి అప్పటి
 కానిగ నే కలందుచున్నాడు. కాని యిప్పుడు తొ
 క్కుమా వాడుమండినాడని నిప్పుడు మాటలను
 స్వస్థముగ నుచ్చరించుచున్నాడు. ఒకరిని వాగ్దార
 పడి యున్నాడని నిప్పుడు కొంతవలె స్వస్థము
 ముగా నాపతులను నిర్వహించుచున్నాడు. అ
 ప్పడు నాకు దునిగములను పదార్థములు నాకిప్పు
 డివ్వములేదు. ఈరీతిగా నాకిప్పుడును నే వాలో
 చించికొనిననో నైదే ధృష్టుతున్నాడు అని నే
 కనుపించేవాము నాకు కలుగుచున్నది. అట్లే సజీవ
 భావము. 11-వశతాబ్దమున భామను రచించిన
 వాటికిని కేటికినిల భేదము నూర్చువచ్చికి గాని
 గోచరముకాదు. అక్కరికినలనగాని యిట్టి భేద
 ములు పొడగట్టవు. మృతభావము మృతశరీరముల
 వంటిది. మృతశరీరమును ప్రాణకములలో నుంచి కా
 పోతవచ్చును. అశరీరమునం దెన్ని యెప్పుడున్ననో,
 భామ యెప్పుడును తెల్లు నిర్మింపబడియున్ననో,
 మొదలగు విషయములను నిర్ణయింపవచ్చును. దాని
 లో మన యున్నామన్నట్లు చేయవచ్చును. గాని
 యామాత్రము గాని యాభామలగాని మఱి కచ్చి

పాంసంపదము ఉన్నదానినే తిరిగితిరిగి వాడుకొను
 చింతనల గును. మృతభావములను కట్టి దానియల
 దలి పదిబాలము తప్ప నితరము గ్రాహ్యముకాదు.
 దానివ్యాకరణము మృతశరీరమునందన ప్రాణము
 వంటిది. గానికే నుజ్జిపుద్ధిలేదు. కావున మృతభావ
 యందునలే ఎవరభావములందును వావాటికిని కా
 స్త్రమును సంబంధింపవలసిందిన తప్ప సంప్రార్థన
 క్రమము బహుశబ్దము.
 ఇందునందు మృతభావకాస్త్రములు సుగం
 లను వావాటికిని పొందలేదు. ఇంకాక ఇప్పుడు
 పుట్టిన కాస్త్రము ముందువచ్చువారిని కానింపగలదు
 గాని, అదప్పుట్టులకు పూర్వమున్న గ్రహములను
 కానింపగలదు. 18-వశతాబ్దపు వ్యాకోణము 11-వ
 శతాబ్దపు గ్రంథమునట్లు కానింపగలదు? ఈకాస్త్ర
 మే యాదేశములను పూర్వపు ప్రయోగములంద
 గ్రహించికొని తిన్నతాను సునియోగమునందనలేదు.
 కావున వ్యాకరణ ముకరీతిగ నవగా పూర్వపువారి
 మార్గమును ముందువారికి చూపింపగలిగి నంబటికే
 కాస్త్రములను గాని, యీ నిబంధనల ననిక్రమించి
 నవోదన యధికారమును మీటి యాత్మల నియ్య
 నధికారాలె ననుసరణీయము కానేరదు.
 వైచారి కలిగించినవారందఱును నీక్రింది
 విషయములను ముఖ్యముగ గ్రహించకపోయి. భావ
 మాటుచుండును. అందలి భవములును, నాగక
 ణములును, నిర్ణానక, వర్ణాగమ, నిర్ణానక, కర్ణ
 వ్యక్తియనులను బొంది క్రొత్తయోగముల బొందు
 చుండును. అట్టి మార్పుల నొందునప్పు డుచ్చారణ
 యందు కష్టముగ నొప్పువట్లు యాత్మగమందు సో
 భ్యముకలుగునట్లు చేయగలడు. దీక్షకుని రూప
 మునుపయినప్పుడు కాలవారణ ముచుండును గాని
 నూనాను శిష్టముగ దెలుపుట కాదాపముకుద్విరుద్ధ
 బడుచుండును. అట్టి మార్పులగుల పదనాలగు
 యోగములకుట్టి యోగములు మొదటికో, ఏకగ
 కాదికో నవము నిర్ణయింపవచ్చును. గ్రంథములం
 దును భూములందుం దీనిధానియే యనుసరింపబడి

మందును. ఇదిగాని గ్రంథకర్తలు తమకు ప్రాచీనములగు రూపములనే సాధారణముగ వాడుచుండినను తమకాలపు రూపముల గూడ వాడక మాదురు. సాన్న్యాసులవలెను ప్రాచీనరూపములే ప్రముఖములైనవి తమకాలమునను సాధారణముగ రూపముగూడ కొంతకాలమునకు గ్రంథములు కావచ్చును. తొలింటి కవులు గ్రంథములందే కొన్నింటి రూపము తొలింటి రూపమనియు, తరువాతి గ్రంథములయందు కావలసిన విలక్షణరూపము తరువాతిదినియు నీగీడగా కావలయునట్టి వచ్చిన మార్పులను మనము తెలిసికొనవలసియగుచున్నది. అందుచేతనే వ్యాకరణములయందును కేకాలములందున్న రూపము వాకాలమువారు గ్రహించుటను విచ్చిరి. తరువాతకాలపు లాక్షణికులు గ్రహించిన రూపములు బట్టి తెలుకటికవుల గ్రంథముల సవరింపఁగూడెను. అయినను ప్రస్తుతము జరుగుచున్న పని యిదియే; చిన్నయనుకొనినట్టి భారతాక్షరగ్రంథములయందలి వేరువేరువైనను సవరింపఁబడిన యాప్రయోగములబట్టి విశ్మయనూని పరిశీలించుచున్నారు. ఇది కేవల మకావ్యములు, దౌష్ట్యము, విపరీతసాంకేతికము, ఈశ్వరమై యాంగ్లలోకమున విస్తృతమై కొంత తెలివినవ్యులుండెను సంబంధియాయెను.

వైదానివిబట్టి పూర్వపుప్రయోగములకు విరుద్ధములగు ప్రయోగముల మూలము నూత్రములుగల గ్రంథము తరువాతిదని చెప్పక రిచ్చును. తరువాతి ప్రయోగములను, పూర్వపుప్రయోగములను గలిపి ప్రోద్బలించి నూత్రములచేసిన వ్యాకరణమును తరువాతిదే యగును. ఈవిషయము వాధారముచేసి కొనియేరితేరింఁగఁగా రంకిస్వామ్యమును విమర్శించఁ బ్రయత్నించివారు. వారి వాదములము గలిగిన యున్నదిగాని, వాదపరిమితము గలిగిన లేక లేవులతోనే యింకను వ్యాకరణములయందును గూర్చి విమర్శించవలసియున్నది. గీతములు విమర్శించుటకు రంకిస్వామ్యమునుగూర్చిరయే. ఇది విమర్శ

వైదాని వ్యాకరణములయందును వాదక విమర్శముగు రీతిని తొప్పిరి యాంగ్లకవులయితోపాడిరి విశ్మయ రచింపలేదను సిద్ధాంతమును స్థిరముపఁగఁజేసెను.

ఈసాక్ష్యములగుర్చి వ్రాయక పూర్వము కొన్ని యాక్షిపణలకు సమాధానము చెప్పిపోయినవారు గనుకయు వన్ననుసరింపబడుచుండు కొంతకవులములందునుసందేహములతో బాధపడఁచుచుండు. కావున వారెంతోపగలును వానికి సమాధానములను క్లుప్తముగ నీక్రింద పొందుపఁచెదను.

(1) వన్నయభట్టు భారతమును రచింపలేదని మిరనుచున్నారు గదా! ఆభారతప్రయోగములబట్టి చింతామణి కలు పరిక్షింపఁగలరా? నీని సమాధానము: వన్నయభారతమును రచింపలేదని నేను సిద్ధాంతము చేయలేదు. శ్రీకృష్ణము కావలయును బట్టియు విభక్తకావలయులబట్టియు విరచింపఁబడినది వన్నయకాక రాజరాజే యగు నేమో విచారణీ గూర్చి జనియే మనంచేసితిని. ఒకవేళ వన్నయభారతమును రచింపలేదను సిద్ధాంతమే ముత్యులయెత్తినవడినను వావాదకమునకు లోపముండదు. వన్నయ రాజరాజ వాదాననులోనివాడనుట ఘట్టము, రాజరాజ మురిసెనుట సహాయములే. వాని భారతము వాల్మీకికిం చెంది చెప్పబడే వన్నయకావలచినయందు సహాయము చేసియుండును. కావున వన్నయభారతప్రయోగములే చింతామణి రచనముల దాధారభూతియై యుండును. 11వ శతాబ్దమునందు పుట్టినగ్రంథములలో వాల్మీకిభారతమే ముఖ్యమునది. కావున 11వ శతాబ్దపు వన్నయభారతమే ప్రయోగము. కావున 11వ శతాబ్దపు భారతప్రయోగములను విమర్శములను, తరువాతి రూపముల నకు సమాధానము కల్పించుకాదునియల ముందులే నది 11వ శతాబ్దమునందు కలుగవచ్చునట్టి యిచ్చునట్టి పుట్టియుండుననుట వాదవిధియాయెను.

1 [భమిషాటి సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు]

2 [సుహాభావ్యం సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు]

(గతసంచికానుంధము)

దై నాదేశపు నాటకములు

నాటకములు సీతిబోధకములుగ నుండినరెను. దుర్మతి బోధకములగునెవల నాటకకర్త రాజదండనమునందు టయు గాక తన నాటక మీమాంశమున నెంతకాలము ప్రదర్శింపఁజకు మందునో నంతకాలము పరలోకమున నరకబాధ లందుమందునని వారివిశ్వాసము. కథా నిర్మాణము, పాత్రబాహుళ్యము, పాత్రాచిత్యము వీరి నాటకములమందు బ్రఖ్యాతములుగ నున్నవి.

జపానునాటకములు

కేవల పాశురంజకములు. కావ్యనామమున కవర్ణములు ఇందు పృథ్వీగాన ప్రఖ్యాతేతి విప్లవము లకువివా తక్కిన విషయములన్నియు చీవానాటక ఁక్కి కనుకరణములుగ్గి. వె. 805 సం॥ రమున జన్మి ప్స్యత ప్రఖ్యలనముచే భూమి కృంగిపోవుచున్నపు డొక జపానీయ నుందరి యొకవిధపునువృత్తించేష మును గాఁజెలియఁజే నదియు, తన్ములమున భూమి యధాస్థితిగాంచినదియు, నదియెవల జేకరిత్యదక్ష మగు నాట్యమున ప్రతి నాటకము ప్రారంభమునను గావించుట శీటికిని వారి యాచారముగ నున్నది. వీరి నాటకములందు చరిత్రాత్మికములు, అనియో ఖ్యదమున నిండినూ నైవా జపానులకు మూడుదేశ ములకుందు నక్క నాటకములు లేవు.

పగుస్తీయనాటకములు

వీరు సంగీతమును కాస్త్రముగను పృథ్వీమును కళాకళనమును జభివృద్ధి గావించిరి.

గ్రీకు నాటకములు

వీరు నాంత నాటకములమందలి కథానామ కుందు వీరినాటకముగ నుండునని ప్లాటో (Plato) యను గ్రీకువానిచేయును. నదియున్నాడు గ్రీకుల

క్షణికు లెల్లను తమపూర్వలాక్షణికులను న్యాఖ్యాత గలు నుండుటయేగాక తాము స్వయముగ ప్రయోగ నక్షణలనామగ నున్నాడు. పాన్పాత్య నాటకముల యందులి కావ్య చమత్కారమునకు యీ గ్రీకు నాటక ఁక్కియే మూలాధారముగ నున్నది. వీరి నాటక లక్షణములు చాలవరకు హిందవనాటకము లనున్ను, ప్రకృతినిన్ని యనుసరించి యున్నవి. నాటక విషయమున గ్రీకు లవరిమితి పరిశ్రమ గావించి యుండిరి. నవీన గ్రీకునాటకములు దేశాభిమాత పూ రితములుగ నున్నవి.

రోమను నాటకములు

గ్రీకునాటకముల యనుకరణములే మొదలు స్వతంత్రవృత్తి క్షుక్తములుగ నున్నవి. గ్రామోత్స వాదులయందే వీరి నాటకముల యుత్పత్తి కలిగినది. రోమనులు సాధారణ ప్రసంగమును గూడ పాత్రాన రణమొనర్చునట్లు బ్రసంగించుచుందును. వీరి నాటకములు ప్రయోగాత్మకముందు ప్రాముఖ్యములు. వీరు నాంత నాటకములు ప్రయోగాత్మకములు. సంభాషణల చుక్కపాటలు తరుదుగఁజుండును. ఈపాటలను పాత్ర ధారు లభినయించుచుండును. ప్రక్కనన్న గాయకు లు పాడుచుండును. వీరి నాటకరచన బహుముల కుదాహరణముగ నుండుటకును-పాండిత్యోక్తిగ్నకు ను పుట్టినిండుగ నుండును. వీరినాటకములు బాహ్య దేంబరముగల రంగప్రసాధనము, నేపదైభవము, వి మానక పరిచోప విభవము, ఇంద్రియలాలనపర్వమును కలిగి విరాజిల్లుచుండును.

ఇప్సటి యిట్రాలి గూ నాటకములు

ఇటలీదేశమున నవీనుగ నాటకాభివృద్ధియ నుటకు సేతువు కవి చమత్కారముగ నాటక నిర్మాణమున చరిత్రాభిమాను, కావీయకము

లను, వృత్తములుగ గొని రచించుటయును, వివిధవీరక
రూపములను పాత్రములుగ జేసి కావ్యకవచా కాశల
బంధుర మొనర్చుటయును.

స్వముచేతపు నాటకములు

గ్రీకు, రోమను నాటకముల బోలియుండును.
ఈముదమ చేతను నాటకవిగ్వాణ స్వరక్షణకామచీ
రాత్రు యాంగిరేయులకు వలె నీరికిని గలదు అత్యద్భు
తాహుతువ చర్యలుగల వృత్తముల నాటకకవచ వీ
సాముగ నున్నది. ఈచేతము క్రైస్తవ, మహమ్మ
దీయ మత యుద్ధములకు తాపల మగుటచే వీరవ
త్పూరిత నాటకము లిందుకృష్టులు లైవి.

ప్రౌఢి నాటకములు

అంగ్లేయునాటకముల బోలియున్నవి. ప్రౌ
ఢినాటక చక్రత నుభిర్భుద్ధిక్షీ పంపవరల కాలనాల
ముగ నున్నది.

వివిధ విదేశ నాటకస్వరూప స్వరూపమును
విజ్ఞాతకములంగ నిచట నూపించుటగో నాయాశ
యము. మన నాటకస్వరూప స్వరూపముల మనము
చక్కగ జెలుగుకొని, విదేశరూపకములతో బోల్చి
మామనెల వారి యర్పించికంటెను నవి యుగగ
భిన్నములును, రసవంతములును, పోష్కావచ్చాదముగ
మనులును వని నిగూర్చి నాథించుటయేమై యున్న
ది. మఱియు నిరీందేశ నాటక వృద్ధులఁబరికించి మన
రూపకముల వృద్ధి నిమయమున మనము కరూపక
గలిగియుండుటమను వారి యీ నాదికారణముల నిచా
నించి కాగరూపలమై యుండుటమను గూడ నన
కాశయ కలుగును. ప్రతిచేతపు జరులుగు తమ బాతీ
య ప్రత్యేకవృత్తిని కావ్యములయూలమున నే నుభ్య
ముగ దృశ్యకావ్యములగు నాటకముల గూలముననే
ప్రత్యాక్షత మగు వని గుర్తించి యున్నాము. జూనియ
వృత్తిని ప్రకటించికమున్న గానింప నాటకముల కంటె
నితరపాదన మొద్దియును గలపెట్టి యుండలేదు. కా
లమునాదవృత్తి ప్రపంచమున నాటకరూపము చిర
స్థానము నిలదొడుగి నృపముగ లెంపవచ్చును. మా

కావ్య వాఙ్మయమున నూతముగ వెలుపడిన వలన
కావ్యరూపము నాటకరూపము నెంగియొక్కిలు కంటి
లింపజేయ నేందు. ఒకచేత వంగింపజేయగలవని
యూహించినను నాటకరూపము వలించినదని భ్రమ
తొన వగవ్యములేను. ఏలవగా నిత్యహానవకా
నాటకరూపముల కొకిండుకేనియు భేదములేను.
నవల, నాటకముయొక్క పరమాపరూప్రకారమన్నది.
మన చేతమున నవలూపన మిప్పుడిప్పుడే శిలనూన
పొగినది కాని పుణ్యాస్థితి గాంచి ముంపవగున మన
నాటకముల కట్టి ప్రమాద మొకటో సుధివింప నన
కాశము లేదు.

ప్రపంచమునఁబడితి మనుష్యదృశ్యమును విశాల
దృష్టితో, సునిమర్శకముగ బరిశీలించునెడల రీక్రింది
నాలుగువస్తులు కలిగియుండువాలు గోచరించుచున్నది.
1 ఆహారవస్తుము 2 ఆమానవ మానుషయోగము
3 మానుషమానుషయోగము 4 మానవయోగము.
కార్యసంధివమువను దివ్య, పౌరుషేయకారణము
లతో నెయ్యది ప్రధానముగ నెంచబడినవో దాని
వనుననించి యీ నాలుగువస్తులుగ విభజింపబడినవి.
ఈదేశకావ్యవస్తువుమున కనుగుణముగ వాఙ్మయ
వద్ధతయు, దానిరూపభేదములును మారుచుండును.
అవస్థాభేదములన్నిటియందును నాటకస్వరూపజీవిత
స్వస్వములగు సకల లక్షణసంపదములును గాన
బడుచున్నవి. కాన సారస్వతప్రపంచమున నాటక
రూపము లిండ్లాయుగ నుండునని యూహించక
తీరదు. ప్రపంచము చక్రము వలెఁ దిరుగుచుం
డును. అట్లే దాని యభివృద్ధికాద చక్రగతికలిగి
యున్నది. నై నాలుగువస్తులుగ నాలుగుమార్లు ప్ర
పంచాభివృద్ధి చక్రముతిరిగినతరువాత మఱల ప్రథమా
వస్థ యగు వమానుసంస్థ లొగలవని నే నూహించెదను.
కాని, కాబోవు వజిన మానుషవృత్తును ప్రథమామా
నుషావస్థమను దివ్యవృత్తు పాధారణముగ నుండక పో
వచ్చువనితూడ నే నలంచెదను. ఇట్టి యవస్థలో ప్ర
థమ నాటకరూపమువను. చలన మాండలిక స్థితిముగ
మరియునది నామాండలికము. ప్రకృతికృష్టము

యందు ప్రభు కమిత ప్రజ్ఞావరములు జనించి ప్రకృతి
 తుదానమున నాటక గాథలుగ నిర్మించి కాస్త్ర
 పరిభోధక హేతువులను పాత్రములుగ నూర్చి ప్రవర్ణం
 పగలరని యూహించుచున్నాడను. నా యీ
 యుద్దేశమును అండ్ల మాస్థావక విశ్వరుడను శైవ
 సన్ మహాకవి వ్రాతలున్న, ప్రకృతికాస్త్ర చిహ్నా
 రీతులును మార్గదర్శకము లగుచున్నవి. ఇన్నియు నా
 టకము నొక భవిష్యత్కల్పవీర్చిడును రచించుటయిన
 తన్ని హేతుకములను జలశ్రేణులు, నూన్యములు
 మేనుములు, భూకంపంకము మొదలువానిని నాత్ర
 లుగ జేసి, యానూనాత్రోచిత ప్రసంగములతో
 పద్యగద్యాత్మికములను సంభాషణల గవించి రూపక
 లక్షణమునఁ జెప్పఁజేసినది. నినునాదులకు పాటిం
 చును, గ్రంథరచన గావించును. ఇట్టి నాటకము
 లనే భవిష్యత్ నాటకకర్తలు రచింపగలరనియు,
 వట్టివాని నే నాటకులు ప్రవర్ణింపగలరనియు, నే
 నూహించుచున్నాను. నాటకము చాతీయతా వ్యక్తి
 త్వ మూచకమని నుచివియుంటిని. పాశ్చాత్యులు ము
 ఖ్యముగ నారిలో నాండ్లములు, మననాటకముల
 కిట్టి ప్రయోజనము నీజాలకున్నారు. కాలిదా
 సాది మహాకవి కృతనాటకములుకూడ కేవల బ్రాహ్మ
 గులోకమునకు మాత్ర ముదర్శకములుగ నున్నవి. గా
 ని భారతదేశీయ వ్యక్తిని వెల్లడిచేయ లేదు. నా
 రీటూహించుటకు లేదు కాదములు నాటి దోమ

యన్నిని. (1) పాశ్చాత్యమహాకవులు నాటకబ్రాహ్మ
 ప్రపంచమునకు రాజకీయోద్దేశములను, భావము
 లను, వాఙ్మయప్రపంచమువందాహాపదాన్యమనాను
 ములు గావించుట యడగా భారతదేశమునకు ప్రత్యేక
 చాతీయవ్యక్తి లేదని భ్రమించుట, అట్టి వ్యక్తి నున్నను
 దాని భూషణము ప్రమాణిక బ్రాహ్మణులు కా నెరవ
 నైచుగరని యుండుట (2) తమ దేశమునమాత్రమే మురి
 దియ్యదోమలను వ్యాపించని చాతీయవ్యక్తిగలవాఁడా
 త్మలుఁ శ్శివార్ధ ప్రవేశమును బొందుక మైలాకే సరిగ
 వలో న్నహా వేళిగల భారతీయవ్యక్తిని వార్తలుగ్రహిం
 పనేరదు అహింసా పర సాధ్యుఁ- ఏక మే మా ద్విత్వి
 యం బ్రహ్మ- సోహంబ్రహ్మ- త్యాగేనైకతో మృత
 త్వ మానను- యిత్యాదిమహా వాక్యాలిత మోధి
 ముని నిశ్చిన్యించేకము, ఇహముత్రఫలవిరాగము,
 మోక్షార్థము, స్వర్గభూత సమదర్శనముముక్తుని సాధు
 లక్షణములను హొందవచాతీయ వ్యక్తిని భేద మే
 మున్నది? ఇట్టి యోగదర్శనములు బ్రాహ్మణులు భా
 రతదేశీయులై స్వగూఢమునకు కరిగి ప్రాముఖ్యమై మి
 క్కిలి చునోపాదముగ వ్యక్తపరిచియున్నారు. బ్రా
 హ్మణాదర్శనములకును భారతీయాదర్శనములకును వేరేద
 మే. పాశ్చాత్యులకు నోచరమగు వ్యక్తి భారతదేశ
 మున లేకుండుటయే భారతదేశముయొక్క వ్యక్తియ
 వ్యక్తియని గమనింపవలసి యున్నదిని నొక్కొక్క
 నిలపవలను. (సశేషము)

అవధానములు

[అనుచుల వేంకటేశ్వరవిగారు (అష్టావధాని)]

అవధానములను గూర్చి ప్రశంసించువంకను
 వేంకటాచలార్చనార్థకేళియ నామమిచ్చియులేదు గాని,
 శిల్పముప్రాంతముల విశేషము గానున్నట్లులగపడుచు
 న్నున్నది. (21) వేంకటేశ్వరచరిత్ర (కావ్య
 కలాపి) ప్రధమకథ యవధానపదధానమునకే సమయ
 ములయం దనేకవర్ణనములు లక్షమే లినివయమున
 గూర్చి యాచరించినముల ప్రకృతించియుండుటయు,
 కావ్యమునకొక కావ్యమునకును నీవిధమున

యం దొకానొక వ్యాసమును రచించుటయు, నేనెం
 దులకు సమాధానములులిఖించుటయు గూడఁజరిగినది.
 (22) వేంకటాచలహాసాధ్యము వేదము వేంకట
 రామకాష్ట్రులవారికిఁ గూడ నీవిషయమున, లక్షన
 ముగాఁ గాకపోయినను, కొంతమంది గ్రంథముని ప్రతే
 కము కలదని నాకున్నట్లు సామానము కానేరదు.
 కావున మాయాస్త్రీయ సోదరులుకూడ నాచివిటకు
 ముగ శ్రద్ధవదికవికముట యొక్కమని తలచి, వేం
 కటయ దివ్యమి వివర్ణింపజేయుదును.

అవధానములనఁగా యవధికఁగినపుడెల్ల నా
గుఱాకవత్సమున బరీక్షించుకొని, దానిని మంచి
స్థితియందుంచుకొనుట శిష్టదీన యొకానొక విద్యా
విశేషమే కాని నేలుకాదు. ఇది యవధివాలనకు
కళలో నొకటి. కవిత్వము, కల్పనము, సుసన్మ
దత్తము, వ్యవస్థము, విశేషము. విశ్వోత్సవవర్ణనము,
చంద్రవందనము, ఆకాశపురాణము, అప్రస్తావనలను విడిచి
లగునది నెటి సాధారణావధానములు. అందుల
యొక్కనువచ్చినవి వాదనకొని వారి వశులనుబట్టి
మార్చుననుచున్నాడు. మఱిగిందిలు క్రొత్తవి
పుష్టియొకమవుచున్నారు. ఎక్కడను క్రమముగా
విశ్వ లన్నిటలో బాటిదియును.

శ్లో. "యస్యవస్త్రి.....త్వితీయా స్యావహంకరం"

అనుట కుదాహరణముగా మారిపోవుచున్నది.
అవధానము క్రొత్తగా నేడు బయలుపెట్టినదికాదు.
పూర్వమునుండియు వాడుకగానున్నదే!

మ. శతశిఖ్యసంధాన పద్ధతవనాసంధానగృతాం చి
హ్నితనామ!..... (అని చిత్రధారతము)

దీనికుదాహరణముగాఁ గొనియే,

నీ. "చరికొండ ధిక్కు దార్జనచేసెనెరిత
మేలె తేనెందుడై యున్నానాల్లె-

అనియను,

అవలఁ బట్టా పల్లమై భట్టువతునచ్చె
నెల్లారి రాఘవుని కది చేర

మాసధూషికి నదితోడి నేవంబయ్యె

దియవతి నేక కీర్తయల కె....."

అనియను "గూరివారిసీమ" చెప్పినది

అవధానము కవుల కవశ్య మాదాగోయ్యమనది.

గణికలకు పగమానందజాయకునునది. అట్లుకానినో

He who, in an enlightened and literary

society, aspires to be a great poet

must first become a child

అనుమెకాల్చెనందితుని వాక్యముల కన్నిమేమి?

శ్లో. అశరన్య మునిసాదామ్

కువశాశిన్యోన్మోహ్యైః పైశ్చిగ

కలితాయాః పానాశిన్

వ్యాధభవ రోగో విలానాతి.

అని కవిశాతక్యమును వెల్లడించిన కాళిదాసు

సర్వమును మేమి?

శ్లో. కావ్యం యశచేక్ష్మనే

వ్యవహారే విదేశే శరీరక్షయే

నద్యోచన నిర్వృతియే

కాంతాః మృతి శయోపకేయయే.

అని పలుకు కావ్యప్రకాశకమ సాక్ష్యమేమి?

కావ్యములందెల్ల నాశుకావ్యమే యాదము. అది

యవధానమునందే వెలుగుచున్నది. ఈవిధము

ములుగూర్చి మేముకానొక యవధానసంభాషణ

వలసినదగును. దీక్షిందివిధముగా వచించియుంటిమి.

ఉ. భోరణిలోన నేకొడున

తోచక ముందు విదించినంత నే

ధానము సుంకియేని గది

దప్పక ముప్పలు గింజుచుండ నే

భారములేక నక్కవిత

బాఁటిఁ బల్కిన యాశుధారిమో

గారు వచాకు నేలుపు మి

టానుల పలుకులెరుగ నందే?

కావ్యక నవధానముల వలన నెట్టిమేలు కలుగు

నో- యాంధ్రవచనములు గూర్చించియుకొందురుగాక.

అవధానకవనమువలన భాషకు గీరగత సిద్ధించునని

కొందఱు యభిప్రాయము,

శ్లో. శ్రేష్ఠాభిరవతాపాశ

చ్యేనేనఁ పిడినవ

పశ్యేన పరం దుఃఖం

యద్భుతా నుత్తరం.

అటు విదితరూప శతకము నందలి పలుకులకు

సమగ్రము కావలసినపుడు తప్ప సాధారణముగా నెట్టి

ది సంభవించునయే మానుభిప్రాయము. దేనికిని

సమగ్రము కావలయున గదా?

అవధానములు క్రిమముగా 'గానీ' కిదట్లు

క్రింది మాటుచున్నవి. పెక్కింది పండితుల అవధాన

ములు భావకు నిమగ్నములగుట చాలుచున్నాడు.

అవధానమువలన బాధిచెడుననియో, మఱియొకరచ

గ్భములు బట్టియో దానిని మార్చుకొనిన యవధాన

లనేకు లాంధ్రకవయన బాధిచెడుచున్నాడు. భా

షేనిగములలో మందున శరీర గన్వింపన యవధాన

ములు సంస్కృతాంధ్రములయందు మునుకును గన్వింప

నలసియుండగా, నేటికిని లనాతరకు మాపుట నే

మనవలయునో తోచదున్నయది. బాహ్యమాత్రము

చిదితకపు లేమియునుగూర్చి తమ కక్షికొను

పద్ధింది సారమును గ్రహించుదు గాక.

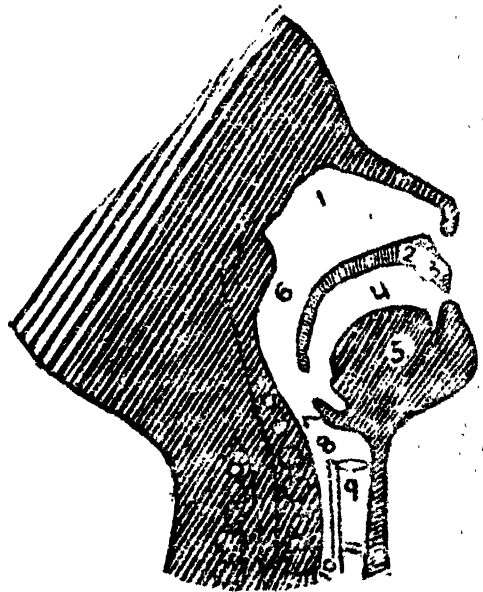
భాషా శాస్త్రము, వృద్ధి

[ప్రజ్ఞా వెంకటరావుగారు ఎం. ఏ. ఎల్. టి.]

(గత సంచికానుబంధము)

ఈ విషయమున వీనికి సంబంధించిన కారిత ములో వాయువారములు ఉపరితక్తము మాత్రము కాస్త్రము కొంత పరిశీలించవలెను. భాషకు కానల మాకుబడలేను. ఇవి క్యాపసారముతో కలసి వానికి నీటి అంగముల నే పేర్కొందము. ఈదిగున పత్రము లో ముఖ్యమయిన అంగములు చూపబడినవి. పట

- Nasal cavity = నాస్కావ్య
- Hard Plate = గట్టితారుత్ర
- Epiglottis = ఉపకపా రేగ అంగుడు
- Mouth = నోరు
- Tongue = నాలుక
- Soft Plate = మెత్తనితారుత్ర
- Pharynx = సత్తపథ
- Vocal chords = వ్యవిత్రాకు
- Larynx = కంఠవారము
- Gullet = గొంతుక
- Wind pipe = క్యాపసారము
- Lips = పెదవులు
- Teeth = చిర్య
- Gums = పంటికుడుర్పు
- Glottis = త్రాళ్ళకుభ్యస్తలము
- Lungs = ఉపరితక్తము
- Bronchus = వాయువారము
- Blackbone = తెన్నుడు

వాగంగములు మూడు భాగములుగ విభజింప వచ్చును. (1) ఉపరిభాగము (2) క్షిప్రము కలుగ జేయుభాగము (3) క్షిప్రము మాక్కి వృద్ధిజేయు భాగము. వాయువారములు, ఉపరితక్తము, క్యాప సారము ఉపరితక్తము మార్గము వీనికి వైవి కంఠవారము గలదు. ఇది గట్టిపరచుబుగలది. వీనిలో రెండు చోట కొమ్ములుంటి నుండును. వీనినంటి రెండుత్రాళ్ళ

పంటి నరము లున్నవి. ఇవి కంఠవారమున కడ్డుగ నుండును. మహారు అగ్రచలనాకారము గలిగి రబ్బు త్రాళ్ళవలె పొదుటకు వీలుగానుండును. వీని ననుసరించిన వనములను కదల్చుటచే వీని పొదివును పెదవును నున యెట్లనువచ్చినట్లు మార్చవచ్చును. ఉపరి విగబట్టినప్పుడు అవి దగ్గరగా మూసికొని యుండును. పాపారణముగా ఉపరితక్తమునప్పుడు తెచ్చు

నా తెరచుకొని యుండును. నాని బొద్దువును మార్చి నన్నును అనగా దీనింపు యెక్కువ తక్కువ చేసింపు. దు రిద్దనుకొనున కల్పవృక్షము మారును. ఈత్రాల్లకు ఎదముగా నుండినవ్వడు. వాని మధ్యను, దగ్గరగా నుండినవ్వడు కాని ద్రక్కను నన్నని వీరికంటె గొంతు యేర్పడును. ఈత్రాల్లకు అటు నటు మార్చి నన్నును యీగంధులపరిమాణము కూడ తదనుకూలముగ మారుచుండును. శబ్దోద్భిత్తికి ఈత్రాల్లకు వానివే కలుగు ఈసంధులే ముఖ్యకారణము. వైచిత్ర్యవ త్తీర్తిభాగమును కల్పమును కలగజేయుభాగమును వాగంతులలో పరిశీలించితిమి. మూడవ భాగమును పరిశీలించేముటకు ముందు ఉపజివ్యును గురించి కొంచము మోదవలసియున్నది. ఇది కూడ చాల ముఖ్యమైనది. కంటిని తెప్పవలెనే ఈ ముఖ్యతమైన త్రాల్లకు అపాయమునుండి కాదును. అపాయ మేమన్న దందులేనా? పారబోవుట యక్కడ నుండరకు యనుభవమే. అన్నము మొదలయినవి తమ వప్పుడు నూటలాడ ప్రయత్నించితిమని కన్గవచ్చి పారకాయను. ఆహారవాళము, క్యాసనాళము కుటుములో చూపబడినట్లు ఒక దాని ద్రక్కబోకటి యుండును. ఆహారము క్యాసను అయినాళములగుండా లోనికి పోవును. క్యాసనాళము మనము మాటలాడునప్పుడు ఊపిరి తీయునప్పుడు తెరుచుబడి యుండి ఆహారము తీసునప్పుడు ఉపజివ్యుచే మూయబడియుండును. అట్లు కాదని ఆహార పదార్థములు క్యాసనాళముగుండా పోయి మనకు దగ్గరకు పుట్టిండును. అనగా ఆ ఆహార పదార్థమును పైకి త్రోయటమే ప్రయత్నించుదుము. ఉపజివ్య ఆహారము తీసునప్పుడు ఈనాళమును మూసి తగ్గియుగా రక్షించును.

వాగంతులలో మూడవభాగము ఆహార కల్పమును మార్చి వృద్ధిజేయు భాగము నాల ముఖ్య

మైనది. ఇంతవరకు కలిగిన శబ్దములో ముగ్ధులయకల్పలకన్న విశేష మేమియు కనబడదు. ఈశబ్దమును అనేక విధముల మార్చుటకు సాధనాంతరములు గలవు దీనిచేతనే స్పష్టమైన మూడవభాగము కలుగుచున్నది. ఇందుండు అంగము లేవి యనెన. అందు మొదటిది సప్తపథ యుండును. దీనియంద విద్యలు వీడును గ్రములుంటే దీనికాపేను కలిగె నను కొందము. ఇది ఉపజివ్యకు వెనుక భాగమున నుండును. అంగుడుకు వెనుక భాగమున నుండును. ఆహారవాళమునకు వైభాగమున నుండును. దీని రూప పరిమాణములను అనేక విధముల మార్చుచున్నను. వాలుకయొక్క మొదటిభాగమున్ను మెత్తిని తాలవయొక్క వెనుక భాగమును దీనినంటి యున్నవి. వీని కదలబుటచే సప్తపథరూప పరిమాణములు మారును. ఈమార్పు చేతనే శబ్దము మారు వివిధములైన అమృతముగా నుని యుండుచున్నది. సప్తపథమంచి శబ్దము పైకి పోవుటకు రెండు మార్గములున్నవి. నోటిద్వారా గాని ముక్కుద్వారా గాని పైకి బోగలదు. సాధారణపు 'అ' అనేయమృకావలసిన యదల మెత్తిని తాలువతోమక్కుమార్గమును మూసి వేయుదుము. అట్లుగాక 'ఆ' యను నానికాయ్య కావలసివచ్చో మక్కు మార్గమును నోటిమార్గమును కూడ తెరచియుండుదుము. నోటిగుండా పోవు శబ్దమును అనేకవిధముల మార్చుటకు ముఖ్యకారణములు వాలుక కు పెదవులును. వాలుకకు మూడుడు స్థితి లోనుంచి శబ్దమును కలగజేసిన యుడల నిర్వికారమైన అమృకశబ్దము వెలువడును. దాని వాలుక అతిచంచలమైనది. దీనిని అనేకవిధముల మార్చుచున్నను పైకి క్రిందికి యీద్రక్కకు అద్రక్కకు కూడ మార్చుచున్నను. వాలుకనుమార్చినపుడెల్ల శబ్దభేదము దాని నుగదించి స్వరభేదమునకలుగును. ఎంతవరకు ముఖ్య పరిణమరకు ఈమ దీనిను చేసిన కలగదు చేయించును. 'అ', 'ఆ', 'ఇ', 'ఈ', 'ఓ', 'ఊ' వీరిని

అచ్చును వానిలోని యంతర్భేదములును నాలుక చేతనుకలవనే కలుగును. పెదవులచలనము నాలుకతో కలసి ఇటులనే అచ్చునిశేషముల కలుగజేయును. ఈ, ఊ, ఓ, ఓ, ఔ మొదలయిన అచ్చులను వానిలో యంతర్భేదములును పెదవులను అనుకూలముగా చూపుటచే కలుచున్నవి. చాల్లులలో భేదములు కూడి ముఖ్యముగా నాలుక సహాయముచేత వోటిలోనే కలుగును. మన కంఠములోనుండి శబ్దము బయట బేరుగుచున్నది వానిని ధారాళముగా పోసి యక యేదైన అచ్చు కలుగజేసినచో చాల్లులు కలుగును. నాలుకను చూపుటచేతనే యాతిస్థము కలుగజేయుచున్నాము. నాలుక మొదటిభాగముతో అచ్చును వైభాగమునందు శబ్దము వాదిన 'క' వర్గ, అచ్చభాగమును తానుకనుచేర్చి అక్షమును కలుగజేసిన 'చ' వర్గ, నాలుకచివరకు పూర్వదురులపై భాగమునుకలిసిన 'ట' వర్గ, వానినే పండ్లతో కూర్చి పలికిన 'క' వర్గ, పెదవులను మూసి విప్పిన 'ప' వర్గ, చాల్లు అనేకవిధముల చాల్లు విశేషములు కలుచున్నవి. ఇంతవరకు వాంగంకనిర్మాణము వానిమన స్వభేదములు కలుగువిధములు అలాగే ఉందివిను.

ఈవైచిత్ర్యము అంగములు ప్రతి మనస్సుని యందుకు నిర్ణయింపబడినవి. కాని అవి చేయుపని జ్ఞానము మనకు ప్రశ్నముగా నున్నది. ఇది యెట్టిదో సాదృశ్యముచేత కొంత లేటబడును. భావన శబ్దము ప్రధానముగాని కేవల శబ్దము జంతువులలో విరళింపబడినదిగా నున్నది. యానీకవిధముల మార్చి యుచ్చరించిన శబ్దభేదములతో అగ్రభేదములుకలిగి మౌనములోనుండి విఫలమైన భావ కలుగును. అనగా మౌనమునుండియు రెండు శబ్దములవలెను మొదటికి శబ్దమును కలుగజేయుకొని రెండవది వానిని అనేకవిధముల మార్చుకొని శబ్ద నిర్మాణములో

ఈ రెండునకులకు అనుకూలమైన అంగములు అచ్చులైన చూదితిమి. ప్రకృతిలో ఈరెండువలలు ఏలాగు జరుగుచున్నవో మన యనుభవమును బట్టి గ్రహించిన యెవల సాదృశ్యముచేత మన శరీరములో ఈ రెండు పనులును యేకీకరించి జరుగుచున్నవో తెలియుట సుఖము. కాన వానిని కొంత యధికరింతుము. నింబురా తీగలు ఎట్లు స్వయంచును? విగిరింబడియున్న తీగలకు గోతితో మీటికొని యందు చలనముకలిగి శబ్దము పుట్టును. మనకంఠములో ఈతీగలను బోలుగా కృత్రిమముగాని మీటబడుటను కానియు ఇంకొకటి చూచినచో ఈరంధ్రములకూడ బోవును. టెగ్రాపుతీగలుకూడ యిట్లే విగిరింపబడియున్నవి సామంతాలమునగాలి గానుగా వీచుచున్నప్పుడు వీచుచుండు శివంగులతాచే శబ్దము కలుగుట మన మనుభవించుచున్నది. ఇది యెట్లు కలుగుచున్నది? గాలి బాతాస్త్రముగా తీగలపై రాదుకొనిపోవుటచే వానికి చలనముకలిగి శబ్దము పుట్టుచున్నది. మనకంఠములోని ధ్వనితాల్లకూడ యీరీతినే ఉపరితలములోనుండి వచ్చుగాలిచే చలంపబడి శబ్దమును కలుగజేయుచున్నది. శబ్దమునుకలిగించి దానిని మార్చుటకూడ మన మెరిగినది. సావాయి స్వర స్వరభేదములచే ఒకే శబ్దము గాని సావాయి మారునపుడు గాలిచే శబ్దమును పుట్టించి దానిపై నన్న రంధ్రములను అనుకూలముగా మూసియు తెరచియు స్వరభేదములను కలిగించుదురు. సావాయి పొదివు, ముఖవివరమును యనుసరించి కూడ శబ్దభేదము కలుగుచున్నది. వీలతీగలకు ధ్వనించుచు అతీగలను వేరువేరు స్థలములలో వొక్కిన వరువరు స్వరములు కలుగుట మన మెరుగుమును. వాంగములలో మూడివిభాగములలోని యంగములు అనగా నాలుక వోరు మొదలయినవి చేయు పని యెట్టిది? ఈ సాదృశ్యముల సహాయమున మనము నూటనూట వప్పుడు జరుగు వనిని యూహింపవచ్చును.

(నవవచన)

వృద్ధ వివాహము

[కాతమూడి పుటపూర్ణాచార్యులు]

1. కన్నులు గాఢరావకట!

కాంచగ లేను సమీపవస్తువులే
ఎన్నగ నిర్ణయం లే వివగ
లేవినునుంలేయు శబ్దజాలమున్
తిన్నగ మూలలాడి గడ
తేరగ వాక్కు లిడంబున్నదా
క్రన్నన క్రేలు మోక్ష గడు
కష్టముదోచునుమానసంబునన్
తిన్నగ పాదముల్ బడవు
తీరనిష్టయు సంభవించె పే
రెన్నిక గన్నయట్టి దది
ఁగుంతిలోపోయెనుజ్జ్వల శక్తియన్
నన్నిట రోగ సంతతులు

నాశముజేయగజూచుచుండెదా!
అన్నిట నైతి నిట్లు కట!
అంత్యమనందునయేమిజెప్పుదుగ

2. వెళ్ళచెవి బెట్టితిన్ సఖులు

జేరితొడెప్పిన మాటలన్నియున్
కడునిరసించితిన్ మదిని
గాగలవారల వాక్యపుంజమున్
గడలిడగల జేసితిని
ఘోరిక లంటిని బంగంఠశిన్
లడయగ జేరికొంటి వరి

భావనల మును నుటినిప్పుడన్

3. చెప్పినమాటలక వివగ

శుభములు యూరివారలన్
చెప్పిన కార్యమున్ సరిగ
జే గును, కావల క్రిందుమీమలన్
చెప్పిన "చాలచాల"నుచు
"చేయును" నిచోచేయదా? నీ
వెప్పటి ముల్ల యుగాను" మని
వెక్కిముగ గనబర్చు నామెడక
ఇప్పుడు దచ్చికొంటి నిది
యెక్కడి వృద్ధవివాహమో గదా!
అప్పుడె పొందుచుంటి నయ
యిట్లు దీనిఫలంబు నెంతయున్.

4. చాటుంజాలును గాంచినాడి నిల సె

సారంబు దుఃఖంబుధే
కాలంబంతయు నిండెనాకు కడకు
ద్దానైతి సేభక్తుడన్
చాలద్రోవలద్రొక్కినాడ యరయచ
సంసారమున్ గడ్చగా
కాలంబంతయు పాటుజేసిని ని
కైసం దయం జూడుమో
శ్రీ శ్రీ హృదయ శి మూర్తిని నేన్
చి శూన్యం దలై కర.

క్రియమవశు గజాస్య క్రియపాండో గజా
శాంఠి సభవనజనాభాదమ్యహర్మ్యంసురాణిః ॥
అజవిజయమహిమన్తః కందుకాయస్యవాభిః తుహదవి
హరదంభః కుంభిరదాదికాభూతః॥ వాక్సేష్టోఽబని
సంధితత్రనూజోమరీచిస్త్రస్సం జాతోభుజభవనః
కశ్యపస్త్రస్యనూనః॥ భానుమూర్తిః క్రియమయ
వపుప్రత్యుతో భూస్యనో రాధాద్వస్త్రస్సావ్యయ
స్యవమణీశ్చాన్దో నోదుఃకనోగ్రః ॥౨॥ యశ్చక్రం
చక్రపాణిధః॥ శశతిభుజ భృద్భూవనో రీల
యాధూ॥ తాకరానుంచి రాయాసవనసరా
బాగువృకస్తామైతైః॥ తిస్యశ్రీ కాకవిర్యానాన
ధరణీపతిర్వంకజో నమ్రభూభృద్భూద శోన్విదాభి
దానశ్చిర విభవ మకాన్తింధు వింధ్యంతరోర్విం ॥౩॥
మాహిపృత్య పుప్రధామ హిమభిర్యాద్య ధ్మజక్రీడ
యా॥ సౌభద్రో విరుదాంక దుడ ఉదయై రాత్రీయ
గోత్రాయమ్మే॥ విక్రాంతా పింగండవెండ విరుదో
దాది భీషేర్మన్నియశ్చావశ్మ్యగజేటకార ఇతితం
ప్రాపూజనే భూభుజః ॥౪॥ తతిశోన్విద మహిపాలా
దతీజవ దయోదయః॥ మల్లాంబా మహితో పేంత్రా
ముపేంద్ర నింపాదితిః ॥౫॥ తస్మింభరం జనకదోర
వతీశా నుర్యాభిభృత్య దధ్రుల విధ్రమ దంస
మాతే॥ దిఃకుంభిః స్వరశేష్రవమంతరిత్యం శేషాపి
కుంకరకర భవదిష్టభూషా ॥౬॥ తస్మాదుపేంద్రా
దురభూదుదానో వింబాంబికాయాం కిలవోడ
భూషః॥ మాదానుణీ మందికపాదకీతః॥ క్రీడాత
తారాతివరాధిపానాం ॥౭॥ మహిత గుండవెండ
వ.భృదేశాధీశ జనకరాజ్యసమధిశితతేనఖిల స్వపేషో
త్కృష్టచాతుర్వణాన్య మమర తను వితీణిజ మవజి
హసన్తా॥ ఏకం చిత్రవిదంతు పాండువ సుగత్రా
జాతా శేనా పతితాజాధాం ప్రతిగమ్య బాహు
విభక్తై నిజకర్తృ ధీర్జీవతిం॥ ద్వావంశక్త్యుదంతి భిన్న
హిమచా శైలిం దిరామత్కృశ్మో త్రోణీశాయ సమా
నాః సురభా శ్రీభృముకున్దావశీ ॥౮॥ దైవం బ్రాహ్మ
రామ భీమేశలింగ స్త్రోధం గోదాయూప స్తంభా
ధరామా॥ కీర్తిశ్చక్రపత్ర సంతాన పితౄ॥ వోదేం
ద్రస్యశ్రీరేత్ర శ్రీ విద్యుతే జాం॥ తస్మాద మహో

త్కృజమత్రేమాచికంచంద్రాద్విశీయోమవిభక్త్యదవికతం॥
విమత్త్యమం భీమఇతిద్విమం రణాపిత్రైవభిమః॥
క్రేయతస్యవామతః॥౧౧॥ భీమక్షోణిభుజౌభూజాశా
రజయాదాగామి భద్రోదయ క్రిడం వోడకుమార
మాత్మకనయం ప్రాప్తోక్షురంధ్రీమణి॥ సారత్నాకర
మేఖలాఽసుమతీ గురీయధాధాగమం॥ లక్ష్మణ
బాలలితోదయేవిరచితే పుణ్యైగ్రహాపంచభిః॥౧౨॥
వోడస్యపాలెతస్మిన్ లోక సుతాంభజతి రాజహంస
విధూతిం॥ కుపలయతలమపి వికసదమలకరంతాము
వైతి సరతామోదం ॥౧౩॥ తతేశామ భర్తృమ జనా
వశేషా శ్మృకంటకానాం పరిమదన్ శేషా॥
వోడేంద్రహవిత్కచిరం చత్రస్త్రస్సాగ్రం భజంతే
భువిరాజవిద్యాతః ॥౧౪॥ దానం దీపజ కీర్తితాదతి
కయై క్రిడంకుజాలంకృతా॥ కలింగస్య సరస్వతీ
సహచరీ సౌందర్యమార్యావదం॥ శేతోవిక్రమ
వికృతం రిపుమనో గర్వాంభకారాపహం॥ ధర్మశోన్వి
దస్యపస్యతస్య భరణో వాకల్ప ముజ్యంభతాం॥౧౫॥
శ్రీమవోన్విదస్యవస్యసాలితమహా మట్కూరిభూమి
శ్యవో॥ లోకోదందిత వంచధారనగరీ భర్తృశ్యవ
ప్రీతయై॥ పూర్వాద్వారవిరాజితం విలసితై రాస్తా
పయన్తోపురం॥ద్రప్తం గోపురయోషితామినశక్రీడాద్రి
మిష్టాత్మవాం ॥౧౬॥ యత్రాజాతా పనవస జంబల
నారికేళరంభారసాలతగనో నృపవోడనామ్నా॥ వా
త్మత్వమస్య పరిచేతం మివానతీణా॥ కల్పద్రుమాః
పువనెవిలసంతిపంచ ॥౧౭॥ సశర భుజరామచంద్ర
ప్రసర కాక నిశోజసీవరచితం వోడేశ్వరేణ సక
నంగోపురమాదండ్రమాదిశేంద్రం జయతాతే ॥౧౮॥
లింగైః పంచశక్తైః సదాపరిష్కృతో వాగేంద్రవైలా
లయః॥ సంశయాగర సిద్ధలింగ ఇతియః పూర్వైః
పురాభూవ్యతే॥ పంచశ్చాండవ భక్తవత్సలతయా
ధర్మేశ ఇత్యాగమై॥ సోమం రక్షుమ వోడభూష
మనిశం శ్రీరాజ రాజేశ్వరః ॥౧౯॥ కాకాశ్మేక
బాహురామనసుధా సంభస్యభాన్యభిరే॥ రాధేష్ట
దిశేనతేప్ర్యుతేన సోవారె వరంగోపురం॥ సారామం
ద్రకటిప్రతిష్ఠితమిదం శ్రీవోడ భూమిభుజ॥ వైయా
దాశేషిభాన్యరంగిరిమతాధర్మేశః॥౨౦॥

శ్లోకం—లేదు

చేరు—లేదు

శ 1339

అన్యమదేవి

వికాఖపట్నంజిల్లా యిలాళా విజయనగరం
 సమస్తానం బాపకు పెల్లిముక్కు కాదాలో చేరిన
 పంచదారలకలివాని దోరపాలం గ్రామానకు ఉత్త
 రంగా వేలచేతిమున్న శ్రీధర్మశివ స్వామివారి
 దేవాలయం-

తూర్పు ద్వార గోపురంలో ఉద్ధృష్టంగా
 మీదికొనవయి.

వందవ క్రమాల శ్రీ పంచబాణపంచకా
 పంచలిత్యూహం ప్రపంచభూతసంక
 పంచపంచమేలీల భావతైలభావక
 పంచభారధ్యులింగ పాహిపాహిపాహిమాం ॥ ౧ ॥

శ్రీపంచభాగాఖ్య పునీనివాసం
 భర్తృశ్వరం కాశ్యతధర్మ నిర్మలం
 భర్తృచలం కాశ్యక కృత్యతైవ
 భర్తృప్రసాదపాలయతే పమంధరా ॥ ౨ ॥

వందీకవాహురదానం ముక్తిపాప
 బృందారకాంగం సమానా సమానాదేవ
 వందయ భక్తజనమందరి కల్పభూత
 శ్రీకేశవరాఖ్య పురసుస్థిర భర్తృశివ ॥ ౩ ॥

కాశ్యనీమండి చిత్తరకోమర శ
 దీర్ఘలికృతిచక్రచక్రంగ మాఖ్య
 బాగానం కుమ్యమమనూన నామయం
 చిత్రంధర త్రిపంచక్ర భర్తృశివ ॥ ౪ ॥

శ్రీపాశ్చాత్యాయ పంజివ పంజాతం
 శైవాగమోహముదీన రక్షకవాత్సం
 శ్రీపంచభారపుర సుస్థిరధ్యులింగం
 భావేమనానంతభావ భవాధిభరితం ॥ ౫ ॥

వికాఖపట్నంజిల్లా యిలాళా విజయనగరం
 సమస్తానం బాపకు పెల్లిముక్కు కాదాలో చేరిన
 మః పంచదారలకలివాని దోరపాలం గ్రామానకు
 ఉత్తరంగా వేలచేతిమున్న శ్రీధర్మశివ స్వామి
 వారి దేవాలయం-

తూర్పు ద్వార గోపురంలో దక్షిణబాణాత్రిం
 భంగమిది కానం.

శ్రీకేశవేశ్వరరామానల శివశివే ప్రీతమా
 వశతే ॥ శక్తప్రమాంజితమే ఖరకం సహాగే ధ్య
 లింగస్యమేష ॥ అన్య బా వచధాగా పరిభృ
 వసతే దీపమా చంగితాంగం ॥ శీల ప్రాదా దఖంపం
 శలద మనుదిగం నాగ భూమిశ్వరస్య

స్వస్తి శక్తవనంబులు గానకామేశ్వరి
 హేవశంబిసంవత్సర వైశాఖమాస వారం మే ౨౦
 శ్రాంతి పుణ్యకాలమందు శ్రీవిష్ణుధర్మ మహారాజా
 లయ్యి వాగ్దేవచక్రవర్తుల దేవిమైన అన్యమదేవి
 తనకు చింతితమనోధన్యిగానున్న సంతానాభివృద్ధి
 గానున్న పంచధారల మల్లేశ్వరలింగానకు ప్రతిదిన
 మున్ను మానదీపావై గోత్రలు గోండ్రి వెలివల్ల
 తోను పాలం భర్తృశ్వరలింగానకు మనుపలికి నగణ
 యాదీపం వడికే యెనుముల గంగన్నదోయిని కొడు
 కులు మూల బోయెడున్ను మాకన బోయెడున్ను
 మానబోయెడున్ను దీనికి వెదురుబండ పుత్రరానను
 పండుముక్షేద్రమా ఆచంద్రాకాశముగా నిచ్చెను.

శ్లోకం—లేదు

యర్రయభూపతి

వికాఖపట్నంజిల్లా యిలాళా విజయనగరం
 సమస్తానం బాపకు పెల్లిముక్కు కాదాలో చేరిన
 మః పంచదారలకలివాని దోరపాలం గ్రామానకు

ఉత్తరంగా వేచేసియున్న శ్రీధర్మలింగస్వామివారి దేవాలయం—

ముఖమంటపంలో పుస్తకం ప్రస్తుతించుచు వున్న కావ్యం.

శ్రీరాం సమృద్ధిం విశనోకు కాశ్యోతీకళ్యాణి
యస్తతిశ్రం సశ్రియూతిక గణాధిపః ఖగ్నమది
జాధ్యవ్య జగన్మనజవారితాం॥ శ్రీమావతివిలోచనా
నిమనధాగాణ్యకీర్తిమాసం జాతాధుని విష్ణు
వర్ధకన వృదోయో సుగ్రోవాళ్యశ్రయః॥ విద్వాంశో
ధరణీవరాహానిరుదో చాకుశ్య ధీమాంచితే॥ ధూ
పాలో ఒమావో, బధూపురమలో సుపాయకూడా
భువంశి॥ తేహ్నిపీశ్మరపాల శైరవ మహాకీర్తి
ప్రతాపో జ్యోలో॥ యోగైశ్మంతి రున్నవోన్నర
గుణ సైన్యావ్యజ శ్రీభిః॥ శ్రీసింహ్యక్షితి పాభిభూత
ధరణీం శ్రీలింగమంబానుతిః॥ శోగోగ్నిగూతితిజైరిరాజ
నికరో యక్ష్మాభాగోన్నశః॥ ౩॥

యిక్కపనుంచి అక్కరములు అరిగిపోయివి.

శ 1316

లింగరాజు మహాపాత్రుడు

వికాఖపట్నంజిల్లా యిలాళా విజయనగరం
సమస్తావం బావకు నెల్లిమంగళ రాణాగో చేరిన
మం॥ పంచదారక శివారు దోంపాలెం గ్రామావకు
ఉత్తరంగా వేచేసియున్న శ్రీధర్మలింగేశ్వరస్వామి
వారి దేవాలయం—

ముఖమంటపంలో ఉత్తరపుస్తంధంబిది కావ్యం.

స్వస్తి శకవషాంబులు ౧౩౧౬ అగు శేటి
అవధివంశస్థుర జేష్ఠశ్రు ౧౦మధవారం శ్రీధర్మేశ్వర
శ్రీరాంజను సాను తుల్యేశ్వరసర్వలోకాళయ శ్రీవిష్ణు
వర్ధకీమహాకావ్యైవ శ్రీమహార యోగధూపతిః ను
శ్రీరాంజను శ్రీలింగరాజుమహాపాత్రులు ఉమామ

హేశ్వర ప్రీతిగానున్న తమకు ఆయురారోగ్యాయు
శ్వర్యాభివృద్ధిగానున్న సుమహిం చెను.

శ 1344

వృసింహ్యదేవులు

వికాఖపట్నంజిల్లా యిలాళా విజయనగరం
సమస్తావం బావకు నెల్లిమంగళ రాణాగో చేరిన
మం॥ పంచదారక శివారు దోంపాలెం గ్రామావకు
ఉత్తరంగా వేచేసియున్న శ్రీధర్మలింగేశ్వరస్వామి
వారి దేవాలయం—

ముఖమంటపంలో తూర్పు దిశ ప్రస్తుతించుచు వున్న కావ్యం.

శ్రీమసమృద్ధిం విశనోకు కాంకరీ
సమస్తా శ్యామనిధి గుణదావః॥
విశ్వంభగాధార సమద్యహేదిత
శ్రీమకలాపవ్య వృసిహ్యధూపతిః ॥౧॥
శ్రీమన్నాభిరతాయువాన్యోమని ద్విష్టార జక్ష్మక్రిమాన్
త్రైతాత్రి సుమనీజసన్సధివాకతన్నేత్రకల్పంద్రమాః
తస్మాద్భూలిసుగాకగోమృగైశ్చైవసేవ్యమానామధి
తక్నుతోసప్రయారవక్షితిపతిర్భూపాలమీదామణిః॥
తదవ్యయో జాయతి పాంకు భూపతి
స్వతోజాకన కాశ్యోతిరాజమంబుల॥
తలాభిమవ్య క్షితిపాల శేఖర
స్తతిః పరిక్షజ్జనమీదయస్తతి॥ ౩॥
శ్రీమాక భూమి భ.....
.....యోపరం సోమావ్యయో జాయతే॥
శ్రీః ప్లువధకన శ్వాశుక్య తైతి తపనాజ్జితః ఘోరైః
యశ్చక్రవర్తి త్వమహాప్రవాన్త్రుః॥ ౪॥
అస్త్రీప్రక ప్రప్రథితావ్యయస్మిక్ చాసుక్యభిమవ్య
యశ్చకునాతిక త్వికభిమనామా భీష్మేశ్వరా యా
వికాఖదేవత్య॥ ౫॥

విమలాదిత్య భూపాలా విమలాదిత్య సన్నిధిః
యశ్చేదో మండలాక్రాంతా విమలాభాతిమేదినీ॥౬॥

సోమస్వయే రాజనశేంద్రభూపా
భూత్వా మహేంద్రేణ సమేధభూపః
తస్మాదభూద్రాజ మహేంద్రనామా
గోపాతయే కారిత్రరంస్వనామ్నః ॥౭॥

తస్మాదుమరః కులోస్తుంక శోడభూపావ్యరాజతా
యస్యస్య స్తంసువృత్తంసువృత్తస్యవిదావంతులసంపదః॥
తత్తస్యతి జనుదిత్యో విజితారాజమండలః
యస్మామాచ్యపిసంజిత్యనూవేంద్రిభృతభూభుజః ॥౮॥

నిక్రుక్తసంక్రాంతి సుకీర్తిచక్ర
తస్మాదభూవృత్తపదేదభూపః
భూతైరభిర్విక్రృతరాజ్యలక్ష్మీ
క్రీమాన్యరాజన్య కులావతంః ॥౧౦॥

లక్ష్మీమల్లావనీ కాభ్యోముగ భూదురువిక్రమః॥
ఉపేంద్రధరణీపాలః పారితాభిలభూతలః ॥౧౧॥

గరిగాంబికాయా ముదభూదుపేంద్రా
స్మల్లావనీకావని సాలచంద్రః
స్మృష్టిస్మృతౌ కాశిరేషజావాం
కంఠాసిదారిద్ర్యమువైతిశేచ ॥౧౨॥

సోదాంబయా కుల్లదేవధి.....వాదుపేంద్ర
శేవోజవితి కృతభుః॥
అఖర్వపర్వప్రతిపక్ష సర్వగర్వ ప్రతికారదవాప్ర
తాభః ॥౧౩॥

చకారభీతో కుక్కుతాంయరాజ
ప్రహ్లోదమల్లాహ్వయ మహారం
క్షేత్రంకదాభ్యాంక సముద్రమేవ
తస్మాత్కమాకల్ప మవల్ప దేహః ॥౧౪॥

శోభామదేవస్యమనీ నశా విక్రమాన్విగతేహః॥
మల్లాంబాయామనీకృత్యమలక్రియోదగ్రక్షీరీనివాత్ ॥౧౫॥

త్యాగభాగవిషయ సహితేక్షాబుద్ధిభవ్యత్తి
కృగుగ్ధాణ మగణిత యశోరాజనారాయణాంతః॥
గంగాంబాకోష్ఠభూపావ్యోముపేంద్రసమజ్జితవాత్
భువనావనదాక్ష్యాస్సగ్ధాకాశయోభిశత్ ॥౧౬॥
బింబాంబోపేంద్ర భూపాభ్యాం చెన్నిశోపేంద్ర
భూభుజౌ॥

కనియ్యనప్రయోరాశి ద్విశేష్యర మహాపతి॥౧౭॥
జాతాశిపేంద్ర వోదేంద్రా
చెన్నిశ్యరమహాభుజః॥

అగ్రహారం స్వనామాంక
ముపేంద్రాదాత్త యేగృహాత్ ॥౧౮॥
ఉపేంద్రదేవవాంగేంద్రా ప్రాధూతాంతకృపందనా
స్యసిహ్వనామసహస్రీన్మయోరవరభోభరతు ॥౧౯॥
యోవ్యుపేన్విజనా భాతి స్వసిహ్వరాజశేఖరః
అచలసీతితక్వాత్మ స్థూపానుగణోదయః ॥౨౦॥

అత్యాంతాయాస్సచధికగుణ శ్రీరుపేంద్రక్షీతీంద్రః
క్రీమానాశీః పరమపురుషః శ్రీస్వసిహ్వసతాశే
ఏవంభూభూద్యువనవిజితా కాశ్యమక్షీతిచాల్యం
కాశ్యాదార్యమలతరయకాయశకాచక్రవర్తిః ॥౨౧॥
యోదాన్విణ మాంకిత మగ్రహారం
రాజాస్యసింహోద్ధరణీవరాహః॥
కృతాభిషేకాకులునూ స్వరేవాన్య
వరంబయా నిర్మితసస్త్రాకం ॥౨౨॥

పంచధారా పురంభాతి
గోల్లవాచ కులాంబుధా
అచకన్విరమాంబ్యానూ
సాస్యసిహ్వవిభోపీయా ॥౨౩॥

అకల్పయత్పంచధారా
పురీనికలు భూమణః
పీరిసాగర.....మానంతః ॥౨౪॥
.....యా.....కాశాజ్ఞేహ్యమహాణ
త్రిశంపరిమితే మాధవే సాక్షకమాకాశ్యం
శేవానానాంతరాకృతీదమ మలతరంబుంబుమాద్ర
మూర్తి ॥౨౫॥

దొంగల తాండవం యెరిగితే మేము యేమాటలు చెప్పలేము. మేము యేమాటలు శంభుయ్యనది మాత్రంగా చెప్పవలసివచ్చినది. అప్పుడు రాజులరాజులు తాండవం చేసినప్పుడు నీరు యెక్కువ కేలంమనకు విసిరి యిప్పుడు తలలు గొట్టుమని అన్నాడట. ఇతను ఇంకాను-తలచి చేసిగాడు గనుక ఇంకా చూచుకునే చేయించినాము అని కేలపు ఇచ్చినది అమాటలు బుచ్చన్న గారు అన్నమాటలు? యీమాటలు యెవరు చేయించినారే గాని రాజకొమారుణ్ణిఃసంబంధములు చేయించినంతలో ఇంకాను బుచ్చన్న రాజకొమారు అన్నమాట వుండదు. అను చేస్తామనకు యెంత పదిలమునా చేయించవచ్చును. దొంగ దోపం లేదు గాని స్వహతి అభిమానం ఇంకాగదా! అని విచారించినారు కాదు అని మనవిచేసి రాజకొమారుని రాజులరాజు తాండవం వసవ్యుగాని యెక్కువ సమాధానము చేసి వీరికి కేలపు యిచ్చించినారు. అసలు యెంతలో రాజులరాజు గారితోటి బుచ్చన్న గారు యీ తురి జగన్నాథరాజులముంజే రావడం లేదు గనుక మారు యిచ్చకు పొంద్యేలవ్వకు ఖయ్యును వదిల్యునని రాజకొమారు మనవిచేస్తే జగన్నాథరాజులు వదిలి వస్తాడు. కాబట్టి విచారించుచున్నారు గనుక బుచ్చన్న గారిమాటలు గవాయత కైదు వదిల్యునని రాజకొమారు మనవిచేస్తే వాస్తవ కత్తి మీద వేసి రాజకొమారుడవు కావాలి పొదుచుకొని చావు మని శిశురామరాజుగారు శోచించుటలు అడిగే తిరుగా జగన్నాథరాజు అన్నమాటలు. వాతే జగన్నాథరాజు గనుక అయితే కన్ను చేయించిన చూచుకునే తిరుగానిన్ను చేయించితేకాటికేనే జగన్నాథరాజులు అంతాకా జగన్నాథరాజులకు మాయవ్యకు నిష్కారం చావుకు యేమిచ్చుం గనుక అని యీగొంట్లో తలపొంద్యేమాటలు అనుకూలమవుతాడు

వినుతురారు రాజుగారు శిశురామరాజుగారి ఖయ్యునువదిలించి కైదు యేమంటే, జగన్నాథరాజు యిచ్చుగాని అన్నమాటలు మీకు తెలిసి వచ్చుచున్నా ఇంకా జగన్నాథరాజుగారి దుర్బలతం

గం లేనివాడన్నమాటలున్నా తెలిసి తిరుగా అరిగి యెక్కువగాని చేర్చడం యేమిచ్చుం గనుక అని వా బిచ్చవారు ఇంకానువదిల అనుమానం చేయించడానికి సమర్థులైనారు. అని భుచ్చిగా వర్తమానం కింజీంచేయడం శిశురామరాజుగారు యీమాట చేసి జగన్నాథరాజులు వలసదాని అన్నాంలాడు ఇంకాక విజయరామరాజుగారు మునుపు ఉన్నలా నువ ఉన్నవారు కాదు గనుక యీమాట మాటలు, అలాగే చేయడానికి అనుకూలంగాదని అప్పుడు బుచ్చన్న గారు పిలువించి మందిమాటలుచాలా సమాధానం చేసేవచ్చుగాను. భర్తవారు రాజులరాజు తాండవం వసవ్యుగాను, మనవిచేసుకుంటే వసరి వచ్చుగాను, కైదు వదిలివారు. మరొకని వసవ్యుల ఇంకాంచేసు శిశురామరాజు అనికాని మిచ్చి పంపించేగతు ఇంకాఉంది కరదాల రామయ్యకు తుల్యుడైన యీమాటలలో మాకు వదిలెయివాయి ఇంతే కాని లేకుంటే నిన్ను కొట్టివస్తామని ఖయ్యునువదిలించెను గనుక అతను వాడగలలేదు పొన్నుని భయపడి కోట్లలే వారుకు వద్దకిపోయి కూర్చుంటేయి యీమాటలు విన్నకొనుమందు ఇంకా రాంచేసు అట్లేదామిది వద్దకువచ్చి ఖయ్యునువదిలించి వదిలెయివంటి కరదాల రామయ్యకుతుల కరిగి కునావాయిదాడుకు ఖయ్యునువదిలించి అతని మాట బర్తవ వ్రాసుకు గనుక మారాజుగారిందభివృద్ధివాడు కుని వదిలెయివాయిలు తయ్యునువచ్చుకు గాని మాకు పూకే ఇంకావచ్చున్నాము కాదు. ఇంకా ఇతను ఇంకా మిచ్చగలకు వచ్చి కూర్చున్నాడు కాబట్టి యింగునిమిచ్చం మిచ్చికోట్ల వ్రాసడం కన్యం యీకొనుమందు కోట్లకొట్టి పొవ్వేస్తామని కోట్ల మిచ్చ మెనుంచేసేగనుక అట్లేవారుకు రాజకొమారులముంజే కోట్ల పొవ్వేస్తామని పొవ్వేయివాయిలముంజే వీధిపొవ్వే వేగవచ్చువచ్చునిచ్చి, యిచ్చి వచ్చుచున్నాము అనుకూలంగాను అని విచారించి అతనిచేత వదిలెయివాయిలు యిచ్చించి ఇంకాంచేసుకు ముచ్చిచేసి యీమాట

యోగమునకును బాంధవ్యమునకును కలిగియున్నాడు గాదున్ను, నిజముగాను రాజుగాను రాజ్యమును పొందుచున్నందునకును పరిపరిచి నాడు. అందువలనను యేమంటే, యిథ రాజులకు యిట్లా రిద్దుపదిపడినాడు. గనుక నీర పొందితే మోచిస్తానట కోమలమునని అతిస్పృహనుబోసినాడు. యిప్పుడుగనుక మీరు కలత ముత్తరా తీరుగా పదివేలరూపాయలున్ను తీసుకొని గోదావరివాళి పాపపండించడము ఆవును ది యిం నుకొ యేమి కోర్కెవాయనది యిప్పుడో వ్రాయించి వ్రాసిన వ్రాసుకున్నాడు. గనుక ప్రభువులు చిత్త గింది కల్గెవారుడికి వ్రాయించిన ఆససు యేమంటే మీచారి భయమును రూపాయలకు మీకు గుడరా యిప్పిస్తామన్నాము. యిథరాంచేగుడు. ముజా రుకు మేమే పిరిపించుకుంటాము. కాబట్టి మీరు అనినదంతేనా పోవద్దు. యింతకూ నీవు కోలపో కుండా కవటాల రామయ్యపంతులువారికి పట్టియి న్నక అతణ్ణి క్షించి యారెండువుత్తమకార్యములు చేపట్టికండ్లు మాకు బహుసంతోషమునందని వుత్తరవ్రాయించినాడు. తదనంతరం యిథరాంచే గుడు తమ మునాల్గురమ్మని, కలలుచేయించి రాజ మహేంద్రునిచ్చి తమదర్శనము చేసికనిగదట రాజు గారు అతనితోమించి చర్చిమాటలు మాట్లాడక అతని పట్ల మంచిమాటలుగానే మాట్లాడి యిట్లా వున్న తిర్యగ్త మరెన్నిదివముల్లు అతితీవ్రతగా గోదావరి జాటించడతనిని, వికపం మనస్సులో విచారించి ఫిరంగులు కాల్చేవార్యనుకెరిపించి యిథరాంచేగువాడ యెక్కి గోదావరి చాలవలెనని పోతాడు. అవాడ గోదావరిలో సముదాయం పోగానే ఫిరంగులు కాల్చి పట్టు ముంచివేళ్ళమరి తాళుకువేసిరి. గనుక యామాటలు యిథరాంచేగు అర్థింకన్నీహేతుడైన నిప్పువాయ రామవరాజు చెరిసి అతను యిథరాం చేగు పిలిచి నీవు క్రిందల వాస్తానాం బ్రతికించి వావు. యిప్పుడు నీయెక్కి ప్రాణములు నీకు కాస్తా ను నన్ను కితారామరాజుగారు చేప్పి అలాగ్న యేమంటే నున్నాను క నానావాడి అచింతకే నీవు

మన్నమాట మింకన్నంకాయదాన్ని గాని మరెంతటి గాదు. మీరు వామయెక్కి అచింతి పోవలెనని పోల్చుతుండగా నేట్టి పోయినకన్నకను కేరంబు కాల్చి వామయించివేళ్ళమరి కేవుయిచ్చిగాను. కాబట్టి తపటిడివంయారాన్ని చెన్నబోరాంకెన్ను ఇందు సీకుచాళులా అనుపమున్ను నుచెప్పి వన్న తిర్యగెను మునువాటిగని కితారామరాజుగారు యి థరాంచేగును వాడయిళ్ళమరి మునుం యెచ్చి వరుక ముంచిదని రామవరాజు యింపూ అలాగ్న చేసి యిథరాంచేగు వాడలా యెక్కినట్టుగానే మాలివాండ్లను యంకాకోడల్లు యెక్కించి యే దయనా కిటూగిచ్చట్టివా కిక్షణం వాడను మర్చి చతురమ్మని వాడవాడికి చెప్పి తాను వామ యెక్కి వాడు అనిపించి గమరు పట్టుకనే గాంచేడయ్యి, వీరు విచారించిన అలాగ్నప్రకారం వాడ గోదా వరిలో సఖంధూరం పోయేవరకు ఫిరంగులు కాల్చి వారు గనుక యిథరాంచేగువాచి యామర్చిమన మన్ను రామవరాజు బ్రతికించివాడు అని అతిస్పృహ ముచ్చుకొని అంకిలనుంచి కితారామరాజుగారున్ను కేసు నువ కర్ణించేవేవంట్లు అదోవం వాడు కెగిరించి అతి పక్కాల్లావాన్ని పొందెను. యింకొట్టో ఫిరంగులు కాల్చేవరకు జవాబ్ తర్థి గట్టుకు మునివేనట్లు అక్కడ తొంతమంచి వారెవరయినారు, తదనంతరం ఘంఫిడినాడు విజాంవారిద్దరి యెట్లాత రాజుకుమార ప్రం సైగరా సర్కార్లు యిచారా చేస్తూ భూవిదా యిథరాంచేగు వీరితోవచ్చి కల్లుకొని భూసర్కార్ వారి మగ్గు యావరూ చేప్పి తాను రాజుగారి వేనానామాకున్న అట్టి దివములనుంచి వుంటే వారికి అక్కపములు జూగిరివేసినాడు. కాబట్టి వారికి వికారంలేక నిన్ను వంచకత్తాన్ని చేప్పి నందుక నన్ను వంతులైనది విచారించి గనుక వా ర్థి వాడు కిటూగిచ్చి వేచి వచ్చినాడు. మీకు గనుక చాచరామరాజు మాకు సహాయంబున నా కాల్చుములనుకాల్చునట్లు చెప్పాడు. మీకు

తనకు తన నాటిను. శీతారామరాజును సాధించడం
 అక్కడ సాధ్యమైతే మును యేలపం అని యాశీర్వాద
 రాజాజాన్మించి చెప్పేవారు. కారాగృహమున
 వారు గతుక ఆనాచించి కుంభిరీవారు యువరాం
 దేవను ముంపిగ పెట్టెను. పూసపాటిపూసామిద
 పడినవారు. శీతారామరాజు చతు బుద్ధి మంసు
 దన్ను మోచ కాలిగము. తను మర్కటయూత్రా
 తలిపివున్న కర్ణాద్ధ వారలోకలిపివున్నప్పటికీ యీ
 పుష్కలైక మధ్యాపం పోవడం అనుకూలం కాదని ఆ
 సర్వాత్మ నదలపం పుష్కలైకాన్ని అని విడిచి పెట్టి
 వారు. కలింగసర్పాని పూసపాటిసాన్ని మిగిలి
 వదిలిది గమ్మ. కుంభిరీవారిలో యొక్కర రోధం
 తెచ్చుకోక తమ సామాను గూడతూ విజయనగరం
 రిచ్చా చేసుకోవడాను. వర్జనాయవారు, కాకర్ణ
 పూడినారు మొదలయి జహంగీర్నాథ ఫిరంగులు
 మొదలయి సామానులు తిరిగివచ్చి దాన్ని పెట్టి
 తరమయించి తమ సామానుతోటి గుధాప్రకా
 రతనా విజయనగరం ప్రవేశించివారు. తిప్పనూ తన
 న్నాథరాజాగారు తెచ్చెవున్నారు. యీవెమ్మ నా
 రాయణపట్నం మొదలయి మహ్యలు సాధించి
 నాథు అక్కడనుంచి శీతారామరాజాగారు కటక
 ములో వెంకటకృష్ణవరాజాగారుతోడగా ఆయన
 పేరును పుస్తకములు వ్రాయించివరుసం యేయంటే,
 బిచ్చురేకం మీయొక్క జేరుకస్తులో రాకుండా
 పుట్టి. ఆందు క్రిందటనుంచి వారికి మాకూ
 విరోధంపుట్టినదిగమ్మ. వాన్ని సాధించాలెనన్న తా
 త్కర్తం పుట్టిగా కర్మమున్నది. యందునివికల్పంఅంటే
 మా వెదకొకమరాధరాజాగారి దివయలలో కింది
 వారాయనతోటవారు మహారాష్ట్రు. తీరుకునకే
 బిచ్చువారు త్రోవయిచ్చినారు. ఆదినయలలో మా
 వెదకొకమరాధరాజాగారు ఆ మహారాష్ట్రులను యె
 క్కడ నివ్వకొకమరదా తొట్టినారు. తప్పటికీ
 వారి శివార్థిరాతకు రోకుతుండా పునం అట్లరి
 వోయి అక్కడనుంచి పంపారు. పోయినారు. మా
 వెదకొక మరాధరాజు తన శివార్థి రాతకు పుట్టినది

నేను ముగ్గురు కవి దేశికిరహస్య యిచ్చి ఆనంద
ప్రాలుంది. అదిగనుక మీరుమాకు గాజుబంధువుల
అనునందుక బుద్ధోదీకార్మి మీకు ఇష్టమయినందు
అనుప్రాసాను మామూలకవాప్రాముచి యిచ్చింది
వలెన్నది. ఇతరూ మీకు పంపించుచున్నా వున్నదీక
జ్యోగో చిచ్చిదీగాదు మీకుగనుక (వామింది
యిచ్చినే యానమస్తామి సాధించుకుంటూ మీ
వాము. మీకు చాలామనోబుద్ధి మాటదక్కలేదు
న్నా మావంటి సమస్తానుకు యాలాగంటి జీవ
కారిం చేసినాను మాటలు ఇచ్చియిత్రా కీర్తిహిం
చడమున్నా అని చాలావిషకారంగా వుత్తం (వా
యింది పంపించెట్లలో సూత్రజ్ఞులొక్క పెకటక
మరాణ చాలా హాసించి విజయరాధరాజుగారి
అన్నకు మానం యింత నిర్యాపకం చేసినామంట
బంధువులలో చాలా భువందక్కరండి. యా కా
గ్యం సహజం చేయులెనని అతడు సవాహవా
గద్దకుపోయి యేకర్మిచిత్రార్థయి మాట్లాడినాడు.
గనుక యానునూటపకారం కలకం నవాబు
వాగత్తం బుద్ధోదీకార్మి వుత్తం (వామింది
పంపించినాడు. యాగ్యమవునదిగా ఇంకిలో యా
పంతులూ పెకట కృష్ణమరాజుగారు పరలోక
గతులు జయిరి. గనుక యా ఆగోవిషయ యా
వత్తూ నిలచింది. మరొకప్పు దినమున్న యా బంతు
లూరి కేంకటకృష్ణమరాజుగారి సద్దార్థ మంతెన
పెకటకృష్ణమరాజు ఇతను యుద్ధం మందు బహు
జ్యోతిషం కల్గినవామ గనుక యిచ్చి మహాల
మొద్ది లదాయాకి కుపించేయి. అనువాలు
యావత్తూ సాధించి అనాలెగామలూరిన బహు
బుదీ తుమ్మకుంటూ నీవ (భక్తువుకన్న బహుబావనం
సహదనంచేసేటప్పట్లో కలకం నుభాకుపన్న
నవామ రాజారాం పంతుల వాగ్గి చాలాదీవ
వచ్చి యింత జ్యోతిషంతింకల సద్దార్థ లేక బా
వురి రహోదీకార్మి వుత్తం (వామింది మరొక
బహు. కల్పించి ఇతని భావనయిచ్చి దేవ
లూరి కేంకటకృష్ణమరాజుగారి వుత్తం (వామింది

యొకటి వుంది సకల యాభిప్రాయాలతో గలది నా
 తు. తనవంతులం యాసహచారం యావత్తూ శతా
 రామకాళాగార్హి. తెలిసి ఇకను తమకు బంధువును
 గనుక తోరముం చేస్తే ప్రయత్నియకు తగ్గి సా
 ద్ధకాళాగార్హి తిచ్చికోవలెనను మం తెన వెంటకృష్ణమ
 రాజాగేరను వ్రాయుచునాడు. యేమంటే లోన
 యెవం నింతులూరి వెంటకృష్ణమగు గాజా గారు తీరవం
 తుడై ముందే సమయంలో బస్త్రును శతాన్లు మాకు
 సహవా ఇచ్చింనుమని వ్రాస్తుంటే ఆయన సకల
 ప్రయత్ని సులుచేసి, నాపుగాన్ని పుత్రరం వ్రాయు
 చినాను. దాని పదిహేనులు గన్న అతిను ఉన్న
 ప్తూకానా పరిమానా వచ్చును. దైవతవో. అది
 చినాను గవక కాగ్యం అనాకులం అయింది కాను
 మీరుమా మాకు అలాంటి బంధువులే కాని మన
 భటికాదు. యాకీర్తి మీకు దిక్కుతుంది ఇంతకూ
 భగవదనుగ్రహంబల్లుకు రాజారాంపంతులవారు మీ
 యందు దవగల్గి సకలయకు బానియ ఇచ్చివారు
 గన్న మేము మీవేగ వ్రాయవలసి వచ్చింది కా
 బట్టి యాసమయంలో మాబదిక్కింనుకోవడం బహు
 ఉత్తమ పక్షం. ఇదిగూ ఆసవ్యంబల్ల మీఖామం
 స్తు యేమయినా వస్తావున్నదా అంటే వారు మి
 త్తాకు లక్ష్యపెట్టి యెక్కువారే కాదు. యానాట
 లు యావత్తూ రాజారాంపంతులుగార్హి బోధచేసిక
 తరహా వ్రాసి ప్రకారం ఫరవానా తీసి పంపించుకు
 ని వ్రాసి పంపించేవళ్ళ అమాటలకు మం తెన వెంక
 ట్టకృష్ణమరాజా వచ్చింది పూసపాటివారికి ఇంక
 నూరించని నవల చేసికామంటే ఈకీర్తి మాకుచా
 అను అని యేమిర్యతం చేసినాడో నాకపురి యో
 శివారి వద్దకుంచి పూసపాటి శతారామరాజా తా
 మాకుడైన వరానా వచ్చింనుగవవరి గారివేరను కాజా
 గారు సంతోషించి బస్త్రమిచ్చి దండుయావమా
 నూర్చి పాలానువద్ద జమాయింలేవళ్ళ యాసమా
 చారం బస్త్రును దేవకులకు తెలిసి యాదంపకు
 యావత్తూ సద్ధాధికారులై పున్న పూసపాటివిజయ
 నాపాలరాజాగార్హి వచ్చి బాధించుకదా వచ్చి మా

సమస్తాం బహు దీక్షులవలనది పుష్పాది పుష్పాది
 విరాతి వయముంది సమస్తాం నిలాసరేఖలతో
 మనవి చేస్తుంటే అందు విజయగోపాలరాజా తా
 నవంకరి నాకపురి వంటివార్ని మీకు లక్ష్యంలేసి
 వారు కాదు. మమ్ము లక్ష్యంలేస్తారా? మా
 ఇంతగా యుక్తియదాన్లు వారికన్న యెక్కువ బలక
 నులను కాము మీరు యద్ధంబునామలో కియ
 డును. అన్ని గుర్తు వారు నాలా లాబారీపది సమ
 ధానం వరేవల్ల విజయగోపాలరాజా అన్ని మాటలు
 మీరు మాగ్గి యందు ఇంకిలావారికద్రాగ. గను
 మానాజా గారు విజయవగండాం వచ్చారు ఆయ
 దిగ్గరికు వాంఛనతనలో అన్ని నా నాలా మంటివరి
 నుంది అక్కడకి వెళ్లుచున్నాను నా దండుకు
 ఎత్తూ నాలూనువగ్గిపోడిగా బస్త్రులను వేసింది
 యంగం వచ్చి శివానానాజాగం ద్రావించే
 తిరురాజు శివానూర్చివమాటలు నాచేమనం
 ఇశిని మామూ ముందేగా నిమ కోనానుకు పాక
 వచ్చింను నవంకరాజాగార్హి బస్త్రుదేశానాట పట్టా
 షేకం చేసినాను. గనుక యాసవ్యదండు యావత్
 బస్త్రువా వేసినయది భయపడి తిరుగానా వేరి
 భయంకరముగా పుత్రరం వ్రాసేవళ్ళ వారుతిరు
 వేలెక్కు పదివేలు యెక్కువ అయినా ఇచ్చి పూ
 పాటివారి దండు మనదేశంలోకి రాకుండా చేసె
 కుని వ్రాసినారు. అక్కడ నాలూనువందివిజయగోప
 రాజా శతారామరాజాగార్హి వ్రాస్తున్నదియేమనం
 మీరుబస్త్రమిచ్చి దండయెక్రమం కలెత్తవనాచేసి
 మమ్ము ఇక్కడకు అంటించినాడు గన్న ఇక్కడకు
 దిగవున్నాము. ఇక్కడనుండి దండు పొడితయ
 తలో అన్నే చుక్కెరలం వచ్చునుసోవడమం. ఆ
 కంకా దండుకలెత్త కావడమున్నా యావత్తూ
 యాపాయిలు వగ్యంత్రిగం అయినది గన్న ఇం
 నాల్గునెలల బస్త్రంతిరం. బస్త్రనాడం అనునా న
 లక్ష్యంయాలూలు భుక్తుకు కావనివలయును.
 బట్టి ఈవద్దకును వారు ఇచ్చేవనానంది నీళ్ళ
 మీనట్టి బురిందొస్తావున్నా దండుకు ఇచ్చే నా

